

звертаємо
вашу увагу:

Постреферендумні ре-
мінісценції — 2 стор.

Азарт окупував Кірово-
град! Не дишайте глибо-
ко, радять екологи. Гори-
мо, гинемо... — 3 стор.

Довідкова служба «МК»: **Чи є,**
сервіс, пільги, культура — **зрештою, любов! Інтим-**
5 стор. **анкетування тінейджерів**

«Вітрила» — для всіх — **— 9 стор.**
6—7 стор.

Штрихи до політичного
портрета голови Кірово-
градської міськради і ви-
конкому В. Мухіна —
8 стор.

Як у вас із взаємною

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Виходить з 5 грудня 1939 р.

№ 12 (4145).

СУБОТА

23 БЕРЕЗНЯ 1991 р.

Ціна 30 + 2 коп.
(передплатою — 12 коп.)

ГАЗЕТА КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

* * *

Може, час уже звикнути,
В очі твої надивитись,
Намовчатись пісень,
Начекатись щасливих
хвилин?

І злетить гірkota
При дорозі з калинових
китиць.
І з червоного грона нап'ється
гіркого полин,
І засвище на дудочці
Пізнього вітру
Цикута,
І накличе тепла,
Й накохається ще дурману.
І душа схаменеться,
до білого світу прикута,
І хвилини не раз глибиною
мене підмануть.

Врешті, час уже звикнути
Жити від літа до літа.
Де колишеться день,
Наче стяг, на зелених списках.
Щоб тебе написати,
У кохання не вистачить
літер.

Як же буде йому
Нас з тобою удвох написати?

О. КОСЕНКО.

Уміти бачити прекрасне непросто. У дітей паростки відчуття такого закладені, як-то мануть, від бога. Естетичне виховання якраз і передбачає розвиток у них талантів завдяки природним умінь. Цим займаються керівники хореографічного ансамблю танцю «Усмішка» О. Г. Шевченко, Т. І. Жинка та О. Я. Головатюк. Артисти виступають на ма-...
... Були й дуже відповідальні концерти — ансамбль брав участь у республі-... манському святі рідної мови, великому концерті до Дня міста, обласному огляді-конкурсі ігрових та літературно-музичних програм по пропаганді фольклору...
Фото О. ГРИБА.

В одинадцяті раз узяв шлюб нігерієць Па Джеймс Одетунде. На цей раз його обранни-цею стала 38-річна Білі-кісу Аїона, яка за слова-ми щасливого наречено-го, відразу полюбила його серце. Що ж, цьо-му чоловікові можна ві-рити: у нього було до-статньо часу, аби навчи-тись розбиратися в жі-нах. Як-не-як, Джеймс Одетунде недавно виво-нилося... 107 років.

За прогнозами захі-них спеціалістів, на-ближчим часом Сніг-р може стати одним з най-більш ризикованих на-рома-фії. Тому в омській шко-лі міліції створена на-уова група по боротьбі з цим злом.

У десять разів зос-ла в Алма-Аті вартість труни. Причина — по-дорожчання деревини. Для того, щоб залишити розцінки на попередньо-му рівні, міськраді необ-хідно буде виділити із-свого бюджету дотацію у-два мільйони нарбован-ців.

Одним і підвищення-цін не зняло цієї проб-леми. Що поробиш — деревина давно стала монвертованою валю-тою, яку просто невіді-но витрачати на потреби комунальної служби. Та на спецкомбінаті побу-тового обслуговування оптимізму не втрачають: тут введена нова лінія по виготовленню трун із пресованої манулатури.

Група японських інженерів з універсе-ту Кіусю винесли на суд громадськості проєкт по-їзда-амфібі. «Морський експрес»: за думкою но-го творця, перевозити-ме до 300 пасажирів, розвиваючи швидкість на суші до 120 миль на годину, а під водою (на-глибині до 30 метрів) — 40—50 миль. Керівни-инженерного факульте-ту університету Кіусю професор Тосіаї Охта зізнався, що поїзд, кот-рі курсують під морсь-ним дном, рухаються набагато швидше, одні-поїзда-амфібі і значно дешевіші. Нова констру-ція оснащена системою, котра дає можливість на випадок аварії впли-вати на поверхню.

Борис Єльцин — чи не єдиний в Радян-ському Союзі політик, котрий не став дожда-тись рішення комісії по-привілеях і принципів, відмовився від номіналь-турних благ. Він сам обмежив розмір своєї мі-сячної зарплати 900 на-рбованцями. Саме тому сім'я Єльцина, підшу-куючи йому подарунок на день народження, зі-тнула за тими ж проб-лемами, що і всі нор-мальні люди. Донча Бо-риса Миколайовича, за-ї словами, виграла на-роботи талон, по якому батькові в подарунок бу-ла куплена «домашня річ», котра повністю гардероб голови росій-ського парламенту. (До речі, навіть у на-шому Кіровограді є під-приємства, де заробіт-плата керівників сягає 1000 нарбованців. Ана-толію Івановичу Лук'яно-ву, який займає анало-гічну з Б. М. Єльциним посаду, призначено оклад 3000 нарбованців).

Уряд Саудівськ-Аравії оголосив, що від-ійня на території країни жінкам забороняється знаходитись за кермом автомобіля. Це односто-стостується і жителюв цієї країни, й іноземц-м. Згідно з прийнятими рі-шенням усіх, хто пору-шить розпорядження уряду, чекать суворої санкції.

«...І ЗНОВУ РОЗСТАВАЙСЯ»

На Кіровоградщині за-вершився обласний кон-курс «Учитель року». Заключному туру пере-дували районні конкур-си, про один з них — конкурс «Учитель року» Кіровського району, об-ласного центру вже по-відомляла наша газета.

Учасники конкурсу провели уроки в школах міста, виконали завдан-ня з теорії та методики предмету. У заключно-му етапі змагання взя-ли участь сім учителів — В. В. Ретульська, Л. І. Калкіна, П. І. Самовол, В. С. Борушек, В. І. Хо-менко, Н. Я. Піддубна, О. О. Молчанов.

Заключний тур мав чотири гейми. Перший проходив під девізом: добротворчі порухи ду-ші. Кожному пропонува-лася якась ситуація. Оцінка її, можливий ви-хід, характеристика, да-ні конкурсантами, оці-нювалися жюри.

Наступний гейм мав девіз: сходінки, опро-мінені мудрістю набу-тків. Тут учителі мали можливість виявити свої знання з історії педаго-гіки.

Знання краєзнавства, національної історії та народних традицій і об-рядів могли проявити учасники третього гей-му «Наші обереги».

Останній гейм конкур-су був присвячений те-мі мистецтва. «Подиву-гідна сила мистецтва». Зовсім не зайве сьо-годнішньому вчителів орієнтуватися у ньому.

Кращим учителем став Петро Ісакович Самовол, учитель математики Гай-воронської СШ № 5. Спосори конкурсу вру-чили призи.

Наш кор.

АНОНС

27 березня — міжна-родний день театру. Кі-ровоградщина — ноліс-на українського класич-ного театру. У нашому краї творили і виступа-ли перед глядачами ко-рифеї сценічного мис-тецтва І. Карпенко-Кар-ий, М. Кропивницький, М. Заньковецька, П. Са-ганський, М. Садов-ський... А як сьогодні продовжується справа знаменитих митців? В-одному з наступних но-мерів читайте розпо-відь про Кіровоград-ський музично-драматич-ний театр імені М. П. Кропивницького.

ПІДСУМКИ РЕФЕРЕНДУМУ І ОПИТУВАННЯ

РЕЗУЛЬТАТИ ГОЛОСУВАННЯ В ЦІЛОМУ ПО ОБЛАСТІ:

	Референдум СРСР	Опитування населення УРСР
Загальна кількість громадян, які включені в списки для голосування	919084	919084
Кількість громадян, які одержали бюлетені	797883	797761
Кількість громадян, які взяли участь у голосуванні	795851	795528
Кількість громадян, які відповіли «так»	655915	711659
Кількість громадян, які відповіли «ні»	129853	73635
Кількість бюлетенів, ви-знаних недійсними	10083	10234

Окружна комісія Кіровоградського округу № 11.

НАГАДУЄМО ЗМІСТ ПИТАНЬ ДЛЯ ГОЛОСУВАННЯ НА РЕФЕРЕНДУМІ СРСР:

«Чи вважаєте Ви необхідним збереження Союзу Радянських Соціалістичних Республік як оновленої федерації рівноправних суверенних республік, в якій повною мірою гарантуватимуться права і свободи лю-дин будь-якої національнос-ті».

ДЛЯ ОПИТУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАїнської РСР

«Чи згодні Ви з тим, що Ук-раїна має бути у складі Союзу Радянських суверенних дер-жав на засадах Декларації про державний суверенітет Ук-раїни».

ВІТРИН, ЗДАЄТЬСЯ, НЕ ПОБИЛИ?

Референдум уже став історією, але зри-мі спогади про нього ще подекуди зали-шаються. Плакати, що закликали сказати «так» оновленому Союзу — в основному у вітринах магазинів та установ. Плакати, де пропонувалося залишити «ні» в сою-зному бюлетені й «так» у республіканськ-ому, висіли головним чином на стовпах і парканах. Незадовго до референдуму до редакції зайшов голова крайового Руху Ю. О. Матко і запропонував: «Хочете по-дивитися, як ми пробуватимемо повісити «республіканський» плакат у вітрину готелю? Думаю, буде скандал, а зам — ціка-вий матеріал».

Перший візит із трьома представни-ками Руху й колегою з «Вечірньої га-зети» — до готелю «Україна», де вже висів «союзний» плакат. Жінка у вікон-ці з табличкою «місце нема» енерво-вано відповіла, що немає місця тут і яко-мусь іншому плакату, запропонувала йти з цим питанням до начальства. Далі про-ходимо «Дитячий світ» — теж із «союзни-ми» плакатами. Завідуюча вішати інший теж не дозволяє і посилає до директора УТО «Кіровоград» — він над нею началь-чик. Директора немає, а в кабінеті за-ступника три розкішні дами теж нічого чути не хочуть про плакат. Особливо від-бивається одна: «Який х чорту Рух? У нас в УТО нема ніякого Руху! Ми поки живе-мо в країні соціалізму. Наш колектив ски-ляється до комуністичної агітації! Нам ві-трини поб'ють за ваш плакат!». Назвати себе відмовляється: «Я розмовлятиму тіль-ки з представниками влади!». Навіть пові-домлення, що її просить відрекомендува-тися представник саме друкованого ор-гану міської Ради, не справляє враження.

Ю. О. Матко і його колеги й тут, і в ін-ших місцях говорили про відповідальність за порушення закону про референдум, що теж не дало результату. Сторони іноді забували про плакат і починали по-леміку в стилі: «А ви, а ми, а вони...».

Ще один кабінет — і зовсім інший при-йом! П. М. Сич, директор виробничого об'єднання готельного господарства, про-понує: «Залиште плакат, я сам піду й по-вішу у готелі «Київ». Хотите все ж в «Ук-раїні»? Тоді ось вам записка з дозволом повісити плакат».

Завідуюча «Україною» Т. В. Колотій, лед-ве глянувши на папірця, кидає: «Не дозво-

лю! Нічого, що то моє начальство! Нам на дні секретаря сказали — не вішати та-ких плакатів! Вийдіть з кабінету, інакше я сама вийду!».

Навряд чи ці епізоди мали якийсь вплив на результати масового опитування. Але вони, гадаю, будуть цікавими не тільки для літописців наших часів, а й для сучас-ників, котрі бажать знати рівень демо-кратичності представників різних установ. А також рівень їх вихованості...

Кор. «МК».

УСЕ ВОЮЄМО?..

Сьогодні референдум — уже пройде-ний етап. Однак навіть зараз, коли його підсумки відомі, у мене особисто виникає кілька запитань, на які я ї досі не маю відповіді. Мова йде про третій (міський) бюлетень, який мав би видаватись разом з іншими двома, але якого мені на 870-ій дільниці (Будинок техніки) не видали. Як пояснив чоловік, котрий назвався головою дільничної комісії, бюлетенів по опиту-ванню жителів Кіровограда щодо доціль-ності існування у місті районів немає. Їх не видали тому, що, за його словами, «мі-ська Рада прийняла рішення про непрове-дження цього опитування». Хоча заступник голови міської Ради Анатолій Володимир-ович Перевозник, виступаючи 13 березня по обласному телебаченню, наперед за-перечував цю думку і сказав, що опиту-вання блокується райвиконкомом.

Отже, що в поєдинку «хто—кого?» пере-могли райвиконкомом, бо бюлетені по мі-ському опитуванню на дільницях так і не з'явилися. Значить, війна законів іде не тільки на союзному рівні, а й у наших місцевих масштабах.

Я проти будь-яких воєн — і політичних і парламентських. Я проти будь-якого при-ниження людей одних переконань іншими. Я хочу, щоб був порядок і в країні, і в на-шому місті. І вважаю, що рішення сесії міської Ради, яка проголосувала за прове-дження опитування (подобається воно ко-мусь чи ні) має виконуватись. Інакше, на-віщо така влада, яку просто ігнорують?..

Іще один штрих. Жителі будинку, в яко-му я живу, навіть не були внесені у спи-ски виборців. Виявляється, у дільничній ко-місії «не знали», що у ньому вже близько року живуть люди. Про нас «забули». Отож, коли нема порядку у верхніх ешел-онах, де вже там шукати його у нижніх.

О. ПИЛИПЕНКО.

м. Кіровоград.

КІНОАФІША

НУ, БАНДО, ПОСТРИВАЙ!

«ФІЛЬМ ДЛЯ ДОРОС-ЛОГО ГЛЯДАЧА». Та-кий напис на афіші ві-тчизняної стрічки най-частіше означає те, що критики іменують «на-межі еротки й порно», а підворітня — словом, яке друкувати не мож-на. Якщо ж фільм аме-риканський — скоріше всього кров. Відрубані головки, спалені живцем, роздушені під колеса-ми... У «Міцному горіш-ку» [студія «ХХ ст. — Фокс»] — викинуті з 30-го поверху і повіше-ні на ланцюгу. Про за-стрелених уже й не ка-жу, так їх багато.

Ця бійня (точ натура-лістично гинуть в основ-ному негідники) — чи не єдиний неприемний момент фільму. Все ін-ше — чудово! Динаміч-на дія, авантюра, інтри-га, постійне глядацьке напруження, і головне — є герой! Хай навіть деякі сцени і нагаду-ють полювання Вовка за Зайцем — стільки по-внть і ніяк не з'їсть — усе одно головний ге-рой Джон страшенний симпатяга. Щосекунди ризикуючи життям, сам знешкоджує банду. Ні-ні, він не остаточно «рожевий», має й недо-ліки: довго не розумів прагнень дружини, але за дві серії докумекав. Фільм цікавий ще й по-бічними лініями — по-лицейсько-телепія, бла-городного поліцейськ-ого, зрадника... Цілков-щасливий кінець не при-мушує згадувати про надуманість багатьох си-туацій — настільки це знаходиться під вражен-ням того, що відбулося. Мабуть, це тому, що «Міцний горішок» — фільм ігровий у якісно-му значенні цього сло-ва.

Н. ДАНИЛЕНКО.

«Українізація повинна проходити спокійно»

МИНУЛОГО ТИЖНЯ В ПЕРЕПОВНЕНОМУ ЗАЛІ ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ КОМПАНІЙЦЯ З КІРОВОГРАДЦЬМИ ЗУСТРІВСЯ НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ СРСР І УКРАЇНИ ПОЕТ Д. В. ПАВЛИЧКО.

— Ось тут мені прислали записку із моїми давніми віршами про партію, — сказав, зокрема, гість. — Я не відмовляюся від них. Я тоді вірив у те, що писав, хотів змін на краще. Багато років тому приїздив у Кіровоград і питає місцевого керівництва: «Чи можна, український поет і комуніст, знати, де у вас українська мова?». А тоді ж у вас було значно більше українських шкіл, ніж тепер. Тоді ж на телебаченні мене слізно прохали не вживати слова «Україна». За наказом Малайчука з ЦК. Говори, мовляв, «республіка», «трудящі», «народ» — але не Україна.

Тепер Д. В. Павличко виступав за суверенітет України, навіть прикладив збитків, яких зазнає республіка в нинішньому становищі: «Криворізьку руду продавали Польщі, а розплавувалася вона з Москвою. Калуський «Хлорвініл» заробляє щороку 58 млн. доларів — де вони? Україна сьома країна в Європі за промисловою потужністю — і що з того? Куди все пішло? Погоріло з танками в Іраку, з автоматами в Нікарагуа, із заводами в країнах, що від нас відірнулися. А скільки на Афганістан пішло?». Він висловився за економічні й культурні зв'язки незалежних республік-держав, але без Союзної конституції (з координаційною радою), сказав про необхідність співробітництва демократів з комуністами, мирних шляхів до суверенітету і став відповідати на письмові запитання присутніх.

— Вам не здається, що закон про мови на Україні не діє!
— Добре, що він ліберальний. Не біда, що поки що не всі й з трибуни говорять українською. Процес українізації має проходити повільно і спокійно, щоб нікого не відштовхнути.
— Запропонуйте перейменувати Кіровоград у Тобілевичі!
— Треба добре думати щодо іменних назв. Для цього є міськвиконком. Я за таку назву, щоб пахла степовим зіллям...
— Може, Кравчук хитрує більше, ніж гуренківці, аби втриматися!

— Які ви думки про Шеварднадзе!
— Порядна людина. Мені здається, що він не зміг побороти страх, що його Грузія опиниться в тяжкій ситуації, а він до цього був причетний.

— Чи будуть в Україні дипломатичні відносини з Ізраїлем!
— Вважаю, повинні бути. На жаль, багато людей зараз виїждять туди. Думаю, ми повинні їм казати: їдьте, а не сподобається — повертайтеся.

— Ваше ставлення до Кримської автономії!
— Спокійне. Може, кримські татари зможуть свою мову зробити державною поряд з українською та російською.

— Чи подобається вам слово «комунізм»!
— Ні.

— Скільки мов ви знаєте!
— Англійську, іспанську, німецьку, польську, болгарську — деякі не зовсім досконало. Роблю багато перекладів.

— Ваше ставлення до Єльцина і Горбачова!
— Єльцин правдива людина. Він знає, що Росія виграє від того, що інші народи одержать свободу. Михайлу Сергійовичу зараз важко. Шаную його за те, що починав він як великий реформатор.

— Чому по телевізору не показали останній з'їзд Руху!
— Ми заплатили за те, щоб записали на плівку весь з'їзд, а потім змонтували й показали фільм. Телебачення фільм зробило, але не показало.

— Діалог з аудиторією, поезія (Дмитро Васильович читав і давні, і останні свої вірші) зайняли три години, хоч дехто зі слухачів був настороженим поговорити це. У кінці вечора гість давав автографи. Одні із них — для нас і вас, шановні читачі.

Н. ДАНИЛЕНКО,
кор. «Молодого комуняра».

НАЖИВИМО НА ГАЧОК «ДЕЗИК»...

Певно, коли б не завалився Палац культури імені Жовтня і його на невизначений час не оточив паркан, відрізав вулиці Леніна поблизу руїни не був би таким жвавим місцем. А так дошки загороди виявилися зручною площею для наліплення філармонійних афіш, об'яв про набір у студії карате, закликів до референдуму і запрошень відвідати екстрасенса. Народ тусується, а там, де людно, зручне місце для торгівлі, яке на всю зиму застобила тітонька з цитрусовими. А недавно поряд з нею притулили свій столик два парубійки. Гарні речі виставили: парфюмерію, каву, вино. Будьяку з цих речей, запевняли хлопці, можна мати всього за 3 крб. Це якби ви купили на них скрученого папірця з номером, який співав би з цифрою в невеликому списку — ото б і взяли за дешево імпортований «дезик», як

значився він у тиражній таблиці цього самопального «безпрограшного спринту». Але народу все більше припадали призи у вигляді карбованця чи лотерейного білета. «Бери, красуне, коханцеві машину виграєш!». «Не хочу ні машини, ні коханця, мені чоловік потрібен!».

Хтось виграв п'ятірку, один чоловік одержав четвертак і тут же його просядав на інші білети, а дівчинка років десяти вчинила обачніше: виграла 25 крб., не стала більше ризикувати і пішла просяджувати їх на морозиво й апельсини.

Речових приманок при мені не виграв ніхто, (так само й наступного дня!), і багато спостерігачів сумнівалися, що «дезики» та ін. взагалі закладені в білети. Хлопці пропонували скупити весь тираж, аби переконатися, що дефіцити там передбачені. Ніхто не клю-

нув. Пропонуємо читачам провести експеримент: коли вас зачлечуть на безпрограшний спринт, подивіться, що там пропонується. Якщо це флакон імпортованого шампуню, пляшка червоного вина, банка розчинної гранульованої кави, шоколадні цукерки і дезодорант — їй-богу, це ті самісінькі призи, під які хлопчачі-лотерейники по різних закутках наторгують торбу грошей, уміло використовуючи наш голод на гарні речі і даючи нам за наші троячки лише можливість споглядати той імпортований марно надіявшись його вхопити.

Втім, не винючено, що в «безпрограшній» діяльності настане деяка пауза, бо минулої п'ятниці по обіді численні перехожі могли спостерігати, як одного з активістів «спринту» заправляли в машину два міліціонери — ледве вхнули...

Наш кор.
м. Кіровоград.

ЦЕ Ж — «ЗОРЯНИ»!

Не так давно, у дні, коли мороз незвично підніпував щокі, в будинку культури ім. Компанійця виступала фольклорно-концертна група «Зоряни». Виступ цей організували спеціально для гостей з ФРН, які приїхали святати наш степовий колектив.

Що цікаво, зал зібрав чимало прихильників української народної пісні, танцю. Не завадила й прохолода — оплесками зігрівали присутні себе і, звичайно, зігрівали-радували зорянчан.

Концерт пройшов гарно. Взагалі, всі концерти «Зоряни» — це для багатьох нас ковток чистого духовного повітря, яке останнім часом у нашому житті стає дефіцитом. Зустрічався оце недавно з балетмейстром колективу — народним артистом УРСР А. М. Кривохижею, а він мені з сумом повідав, що доводиться чи не новину нести до людей своєю роботою. Прикро, що наше українське, народне, споконвіків знаване і визнане сьогодні, дехто (а особливо молодь) сприймає як новину.

МІСЬКОМ ОХОРОНИ ПРИРОДИ ПОВІДОМЛЯЄ

Міським комітетом охорони природи в 1990 році було обстежено 15 підприємств та організацій, що мають цехи та дільниці нанесення гальванопокриття. Спорудами для очистки стоків гальванічних виробництв перед водоскидом в міськканалізацію оснащені тільки 10 підприємств, або 67 відсотків. В тому числі неефективно працюють станції нейтралізації на 5 підприємствах (50 процентів).

Так, наприклад: на ВО «Червона зірка» мають місце залпові викиди стічних вод з підвищеним вмістом заліза, на ВО «Радій» — перевищення встановлених нормативів викидів по залізу та хрому, на ВО «Друкмаш» — по нікелю. На заводах «Луч», «Октябрь», УВП УТОГ взагалі відсутні станції нейтралізації стоків гальванічних виробництв.

За даними лабораторії контролю виробничого управління водоканалізаційного господарства ефективність роботи 7 черг міських ОС оцінюється по таких показниках:

завислі речовини	—50%	залізо загальне	—46%
сухий залишок	—35%	нікель	—45%
біологічне споживання кисню	—53%	нафтопродукти жири	—70%
			—79%

ДАНИ ПРО РІВЕНЬ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ПИЛОГАЗООЧИСНИХ УСТАНОВОК ПО МІСТУ:

Процент зіпсованих та неефективно працюючих устаткувань до загальної кількості перевірених

1986	1987	1988	1989	1990
43	33	28	20	12

ОСНОВНІ СТАТИСТИЧНІ ДАНІ ПРО ПІДСУМКИ РОБОТИ МІСЬКОГО КОМІТЕТУ ОХОРОНИ ПРИРОДИ ЗА 1990 РІК

Всього накладено штрафів на 61 чол. на суму 2665 крб.

Тимчасово зупинено роботу 11 дільниць.

Передадено справ у прокуратуру — 8.

Направлено позовів за порушення природоохоронного законодавства на суму 6581 крб.

Позбавлені премій посадові особи на 52 підприємствах. Обстежено підприємств, організацій, об'єктів — 187, на них виявлено порушень — 145.

Наш кор.

Звідки наші «Джерела»?

З метою активізації вивчення, пропаганди і відродження народних свят, традицій, обрядів, промислів, символіки, всього, що визначає національну самобутність народів України, з березня 1991 року по 1 березня 1992 року проводиться обласний конкурс «Джерела». Його ініціатори — обком комсомолу та редакція газети «Молодий комуняра».

Згідно положення про конкурс, кожен бажаючий надсилає свої матеріали з описом будь-яких народних свят, традицій, звичаїв тощо, характерних для народів України, до редакції тижневика «Молодий комуняра». Велику цінність представлятимуть фотокартки, малюнки...

Переможці обласного конкурсу визначаться за найцікавішим описом, поданим ілюстрованим матеріалом про народні свята, традиції, звичаї, промисли, які проходять у період з березня цього року по 1 березня наступного року. Підсумки

конкурсу підбиватимуться оргкомітетом після 1 березня 1992 року.

Переможці конкурсу нагороджуються:

— ЗА ПЕРШЕ МІСЦЕ — туристичною путівкою в один із молодіжних центрів СРСР;

— ЗА ДРУГЕ МІСЦЕ — фотоапаратом вітчизняного виробництва;

— ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ — пральною машиною «Зірочка»;

— ЗА ОХОЧУВАЛЬНИЙ ПРИЗ — передплата на газету «Молодий комуняра».

Ми переконані, що «Джерела» будуть доброю справою у відродженні нашого народу.

Заходьте, дзвоніть: 24-47-03 (обком комсомолу), 22-27-65 (редакція газети «Молодий комуняра»).

А. СТОЯН,
зав. сектором культури обкому комсомолу, член оргкомітету конкурсу «Джерела».

Ю. ЯРОВИЙ.

КОМСОМОЛЬСЬКА ПЛАНІРКА

У «МОЛОДОМУ КОМУНАРІ» РАНІШЕ ЧАСТО З'ЯВЛЯЛИСЬ ПУБЛІКАЦІЇ ПРО РІЗНОМАНІТНІ МОЛОДІЖНІ ЖИТЛОВІ КОМПЛЕКСИ, ЯКІ СТВОРЮВАЛИСЯ І ДІЮТЬ В ОБЛАСТІ. СЬГОДНІ — РОЗМОВА З ГОЛОВОЮ МЖК ІНДИВІДУАЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА «РАМПА» ІГОРЕМ КОЛЕВАТИМ.

— Ігоре, в області є чимало МЖК. Тепер створили ще один. Розкажи, що це за «новинка» і чим вона відрізняється від інших?

І. К.: МЖК у місті Кіровограді, Олександрії та інших створювалися з участю підприємств, організацій, в яких були кошти на соціальний розвиток, а вони їх не могли освоїти. Перераховували кошти на рахунки відділів капітального будівництва виконкомів, МЖК. Пізніше на підприємствах проводили змагання на право

прити саме слово «індивідуальне». Планувалося, що молоді сім'ї, які не мають житла, і які бажають мати свої власні будинки, об'єднати в колектив і спільно виконувати роботу. Координацію цією справою повинні вести штатний апарат МЖК. Так як коштів МЖК не має, то, щоб утримувати штатних працівників, планувалося вести госпрозрахункову діяльність.

— Хто ж став ініціатором будівництва індивідуальних МЖК?

нующі резерви. В 1990 році бюро обласного комітету комсомолу і виконком обласної Ради народних депутатів спільно розглянули питання дальшого розвитку МЖК в області і зобов'язали виконкоми міських, районних Рад сприяти у вирішенні житлової проблеми (як існуючий резерв), розвиваючи також МЖК індивідуального будівництва.

— Ти сказав, що ініціаторами стали обласний комітет комсомолу і облвиконком. Які ж

комсомолу прийняло рішення протягом 8 місяців з свого фонду оплатити ставку одного працівника, який займатиметься створенням МЖК. Також надавали допомогу в оформленні статуту, при відкритті рахунку в банку, виготовленні друкованої продукції, купували техніку, надавали право користуватися приміщеннями, телефонами.

— А от Ради народних депутатів...

По-перше, повинні були забезпечити земельними ділянками. По-друге, надавати допомогу в придбанні будівельних матеріалів.

Землі в м. Кіровограді, як виявилось, немає на даний період, і міськвиконком не може виділити.

Керівники облвиконкому сказали, що прийнятий закон про землю і вони не можуть впливати на колгоспи, землі яких знаходяться біля міста.

Не кращі справи і з будівельними матеріалами. У країні і в області проходить багато змін. Лімітів на будівельні матеріали не вистачає й на державні об'єкти.

— Я розумію, що без вирішення цих двох проблем зрушити справу важко. Але що ж ви збираєтесь робити?

І. К.: — Крім цих, як сказано, двох проблем, існують й інші. Не можемо знайти приміщення для контори МЖК (1 кімнати). Розшукали одне, друге, поки збирали необхідні довідки, а їх забрали. Вирішили придбати обладнання по випуску будівельних матеріалів — потрібні кошти. Банк не дає позику — бо потрібне підприємство, яке б

виступило гарантом. Купили два вантажних автомобілі, нема лімітів на паливо...

Та повернемося до двох основних проблем.

По землі. Знову просямо міськвиконком, облвиконком, комісію в справах молоді при міськвиконкомі допомогти.

По будівельних матеріалах. Ми зрозуміли, що великої допомоги від виконкомів по придбанню будматеріалів не буде. Вивчаємо питання і будемо створювати цехи по виготовленню своїх будматеріалів. Ми співробітничали з новоствореними малими підприємствами, з людьми, які створюють ці підприємства. Давайце об'єднаємо свої зусилля. Наші телефони: 4-73-70; 4-74-77.

Ще ми плануємо виготовляти продукцію, яка користується попитом і яку можна вимінювати на будь-які будматеріали.

— І останнє запитання. Часто чуєш — чим займається комсомол? Ти говорив, що МЖК багато допоміг обком комсомолу. Як йому від цього користь?

І. К.: — В останні роки про комсомол чуємо більше поганого, ніж хорошого. Хоч корисних справ нині на рахунок комсомолу області як ніколи багато. Це — спорудження пам'ятного знаку воїнам усіх поколінь, турбота про дітей сиріт (вітання з святами, вручення подарунків), надання допомоги сім'ям, до яких з Афганістану не вернулися наші хлопці-земляки, будівництво МЖК, госпрозрахункові підприємства... Хіба це не користь?

В. ЧЕРНЯВСЬКИЙ.

стати членом МЖК від підприємства. Більшість його переможців розраховувалися з основних місць роботи і направлялися працювати на об'єкти будівництва, де не вистачало людей. Також бійці МЖК безпосередньо брали участь у будівництві своїх будинків. Виконкоми міських Рад народних депутатів на будівництво МЖК виділяли ліміти на будівельні матеріали, а також допомагали їх придбати.

За МЖК індивідуального будівництва гово-

І. К.: — Обласний комітет комсомолу і облвиконком.

Працівники відділу соціально-економічних проблем молоді допомагали існуючим МЖК у вирішенні різних проблем. На одній із нарад, де були присутні керівники виконкому обласної Ради народних депутатів, обговорювалися питання житла. Тільки в місті Кіровограді квартир чекають тисячі і тисячі молодих людей. Тоді й було домовлено розглянути хід будівництва МЖК в області і виявити іс-

функції взяли вони на себе і яку допомогу надають?

І. К.: — Теоретично комсомольські органи як громадсько-політична організація повинні були взяти на себе організаційну роботу, що і зробив ОК ЛКСМУ (МДС). У «Молодому комунарі» опублікували матеріал про можливість створення індивідуального МЖК. Бажаючих запросили в обком комсомолу, створили ініціативну групу. Вибрали оргкомітет і голову МЖК. Бюро обкому

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДІЇ

СПІЛКА ОЧИМА АПАРАТНИКА

Протягом усієї своєї історії комсомол був єдиною і невідомою організацією. У 20-ті роки він безжалісно розправлявся з усіма іншими молодіжними організаціями, навіть соціалістичного напрямку, захищаючи своє право бути улюбленою дитиною у радянському суспільстві. Поступово вступ у комсомол став традицією: до ВЛКСМ вступали бездумно, механічно, з метою «поповнити ряди». Ряди поповнювалися, а ось ентузіазму не більшало. Освоювалася цілина, будувався БАМ. Тільки зараз ми знаємо, як гинув цілинний хліб через недосконалість керівництва, безгосподарність, і хто, і як, насправді, будував БАМ. Поступово почали заважати інакомислячі, він перетворився на справжню монополію молоді, а, як відомо, монополізм — це пряма дорога до вимирання.

В умовах без конкуренції, необхідної для життя кожного здорового організму, спілка стала лаконічним додатком партії і разом з партією обюрокротилася. З неї почали виходити масово. Дехто себе заспокоює, що, мовляв, це самоочищення організації. За рік наша обласна організація зменшилась більш, ніж на 26 тис. комсомольців.

Варто замислитися: з ким будемо працювати надалі? Організацію залишають мислячі, ерудовані молоді люди. Зараз комсомол в основному став організацією апарату і для апарату. Ну, хіба тут зло? Не вже ні одна партія не зможе працювати без свого робочого апарату? Це підтвердили і організовані не так давно нові політичні партії на Україні. Завдання постало в другому: як зробити сторони виборних органів діючими, небездушними до ініціатив молоді. На це слід звернути увагу при проведенні звітів і виборів, що відбудуться. Зараз більшість комсомольців пропагують створювати на місцях ради секретарів, орган, який зможе реалізувати поставлену спілчанам мету.

Стверджуючи наші взаємостосунки з Радами народних депутатів, нам необхідно виходити з тієї політичної ситуації, яка реально склалась в тому чи іншому районі області. Вважаю, що нам не слід опускати руки через те, що більшість наших кандидатів потерпіли поразку на виборах, а активно вико-

ристовувати кодекс комсомолу на право законодавчої ініціативи.

У Статуті ЛКСМУ (МДС) записано, що основна мета ЛКСМУ (МДС) — вираження інтересів та захист громадянських прав юнаків і дівчат, перш за все членів Спілки... Виконання цієї мети неможливе без тісних, конструктивних взаємостосунків з Радами народних депутатів усіх рівнів. Вважаю, що у нас повинна бути вироблена програма мінімум і максимум.

Програма мінімум — це поступове, але оперативне формування на регіональному рівні елементів молодіжної політики. Зараз це робиться в м. Світловодську, Новоархангельському районі і в області, програма максимум — прийняття цілісної молодіжної політики в області.

Кожна комсомольська організація повинна брати участь у здійсненні молодіжної політики, в тому числі і вкладання певних коштів для її реалізації.

Я вже зауважував, що нам слід враховувати політичну ситуацію, яка склалась в тому чи іншому районі. У нас яскраво виражені два блоки в Радах народних депутатів, і тому нам треба боротися за прихильників не просто в Радах, а за прихильників у цих блоках. Мова йде про переконання їх у необхідності приділення максимальної уваги молодіжним проблемам і прийняття конкретних заходів стосовно їх розв'язання. Думаю, що цим самим ми добиватимемося виконання одного з наших програмних завдань — консолідації прогресивних сил суспільства.

Важливе значення має також навчання депутатів від комсомолу з тим, щоб вони вміли грамотно відстоювати наші інтереси.

На мою думку, ми повинні прагнути до значного збільшення в майбутньому нашого представництва в Радах народних депутатів усіх рівнів. Цього можна досягти шляхом активної, конструктивної позиції і діяльності як комсомольських органів та організацій, так і самих депутатів від комсомолу.

У Статуті ЛКСМУ (МДС) говориться, що ЛКСМУ (МДС) співпрацює з партіями, рухами, молодіжними, дитячими організаціями на засадах рівноправ-

ного партнерства... Які ж зміни повинні відбутися у взаємостосунках КПУ і ЛКСМУ (МДС)?

По-перше, залишається взаємодопомога і співробітництво двох організацій, і вони залишаються основними видами взаємодії. Напевне, знову, як і в перші роки Радянської влади, ми практикуватимемо спільні збори партійних і комсомольських організацій, засідання їх керівних органів, спільні масові заходи.

Що стосується взаємодії, то вона бачиться добровільною за характером, ініціативною, без формалізму. По-друге, свою взаємодію ми повинні здійснювати іншими шляхами і методами. Основним політичним впливом партії на комсомол повинна стати допомога Спілці у вирішенні складних завдань, політична, ідеологічна, організаційна допомога її починає, турбота про укріплення політичного статусу ЛКСМУ (МДС), розвиток напрямів і форм спільної діяльності з комсомольськими організаціями. Партія повинна приймати офіційні документи, в яких оцінюватиметься діяльність ЛКСМУ (МДС) і висловлюватиметься побажання стосовно мети і шляху комсомолу в майбутньому. Не виключаються і такі стосунки партії до нашої Спілки, як нейтралізація чи політична боротьба з нею, якщо комсомольські організації будуть ігнорувати істинні запити молоді і всього народу, діятимуть в розрізі з політичною стратегією партії.

По-третє, комсомол тепер повинен самостійно визначати основні завдання своєї діяльності. Він повинен виступати ініціатором спільних форм діяльності, рівноправним співавтором документів, регулюючих їх взаємостосунки. Необхідно допускати критику комсомольцями і їх організаціями діяльності партії, її політики, в тому числі стосовно молоді і її організації.

Зрештою, це лише основні напрями роботи обласної спілчанської організації, які, на мою думку, сприятимуть її оновленню і які ми повинні підтримувати.

В. ПОНОМАРЕНКО, завідувач організаційним відділом Кіровоградського обкому комсомолу.

ПІЛЬГИ БУДУТЬ, АЛЕ ПІЗНІШЕ

Крайні,
як завжди,
пасажири

«Не знаємо до кого звернутись, але дуже хочеться запитати у тих, хто відповідає за роботу громадського транспорту — до яких пір можна знущатись над жителями вул. Пушкіна! На дворі болото, темрява, навколо — розвалені будинки, а ввечері людям треба йти з роботи, рано-вранці — на роботу. Уже траплялись випадки пограбувань. А де ж наші рідні автобуси № 119, № 122. Їх немає. І думаєте тільки зараз! Ні, раніше теж — день ходять, два — ні, один водій їде, інший — ні. Питаємо їх, чому не їдете по вул. Пушкіна! У відповідь одні знизують плечима, другі кажуть, що їм так сказали, бо погана погода, погані дороги і т. п. Що ж робиться! Адже тут живе стільки старих людей, які й так ледве ходять по світу. Надіємось, що ви відшукате тих адресатів, які зможуть дати зелене світло автобусам, котрі повинні їздити нашою вулицею».

Група жителів.
м. Кіровоград.

Адресатів ми знайшли, однак говорити про зелене світло для курсування автобусів вулицею Пушкіна, мабуть, ще рано. Про це свідчить і відповідь директора Кіровоградського АТП-13527 Л. М. Облала. Ось що він пише:

«Адміністрація автопідприємства уважно розглянула скаргу жителів вул. Пушкіна про те, що автобуси маршрутів №№ 119 і 122 не ходять по даній вулиці, і повідомляє, що протягом декількох місяців дорожнє покриття вулиці Пушкіна і Чапаєва знаходиться у непридатному стані через постійні струмки на цих вулицях. До 12 грудня минулого року через відсутність канави для відводу дощових вод, непридатною була і вул. Андріївська. На підставі спільного обстеження разом із дорожньою службою ДАІ складався акт і рух автобусів цими вулицями припинявся.

Напівзаходи, котрі вживаються комунальною службою міста для приведення вулиць до проїжджого стану, давали можливість пускати автобуси цими вулицями на декілька днів і потім знову припиняти рух, тому, що вода по вулицях Пушкіна, Чапаєва, Андріївській біжить і досі, а це призводить до того, що руйнується проїжджа частина цих вулиць (узимку утворювались справжні ковзанки). Як наслідок погані дорожні умови передчасно виводять автобуси з ладу».

«...Я маю сина, — пише із м. Бобринця Т. К. Руденко, — який одружився і скоро стане батьком, а весною його повинні призвати до лав Радянської Армії. Я б хотіла знати, чи можуть дати синові відстрочку і на який час. Дружина його студентка. Живуть на квартирі. У нашій сім'ї він єдиний чоловік».

На запитання нашої читачки відповідає військовий прокурор Кіровоградського гарнізону Ф. М. ШИНКАРЕНКО.

«У відповідності зі ст. 34 п. 2 Закону СРСР «Про загальний військовий обов'язок» відстрочка від призову на дійсну військову службу за сімейним станом надається тим призванним, котрі мають на своєму утриманні двоє чи більше дітей, або дружину-інваліда першої чи другої групи.

Зараз обговорюється проект нового Закону СРСР «Про загальний військовий обов'язок», ст. 18 якого передбачає відстрочку від призо-

ву за сімейними обставинами тим молодим людям, які мають дитину віком до трьох років. Однак, оскільки новий Закон ще не прийнятий, то син громадянки Т. К. Руденко правом відстрочки від призову не користується.

Вирішення питання про надання відстрочки від призову не користується. Вирішення питання про надання відстрочки від призову не користується. Вирішення питання про надання відстрочки від призову не користується.

Якщо у вас, шановні друзі, є речі, якими не користуєтесь, не вагайтесь, несіть у комісійний магазин. І не в будівлі «Мірю», що знаходиться по вул. Пушкіна, а в «Мірю», що знаходиться по вул. Пушкіна. Тут не лише встановлять ціну за домовленістю, а й швидко продадуть товар, взявши з вас лише 5-10% від вартості речі. Ну, а що обслуговують приватні продавці — підіть, подивіться. Багато йти зразу з грошима — в магазині є що купувати.

Фото В. ГРИБА.

ДОВЕДЕТЬСЯ
ЗАПЛАТИТИ

У минулому випуску «ДС» ми детально розповіли про пільги, передбачені союзним і республіканським законодавством для жінок, які виховують дітей. Однак листи із запитаннями йдуть. Тому повертаємось до цього ще раз.

Однією з перших у «Довідкову службу» звернулася Надія Закернична із м. Помічної Новоукраїнського району. Ось що її хвилює:

«Чула, що на четверту дитину після виповнення їй 1,5 року, повинні виплачувати щомісячну допомогу. Чи є таке положення! Куди мені з цього питання звернутись! Яка сума повинна виплачуватись! Які треба довідки!»

Крім цього знаю, що вийшла постанова, згідно з якою з 1 грудня 1990 року будуть платити щомісячну допомогу на дітей віком від 1,5 до 6 років. У мене однієї дитини 1 рік і 6 місяців, іншої — 3 роки і 6 місяців. Але платять тільки на одну, кажуть, що у них немає такої постанови і ще не відомо, мовляв, чи буде такий закон на Україні. Середньомісячний прибуток на одну людину в нашій сім'ї — 49 крб.»

Редакція надіслала цей лист до Ради Федерації профспілок області і одержала відповідь від її головного довіреного лікаря С. В. КОРНІЄНКА:

«Згідно з Постановою № 759 Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи щодо соціального захисту сімей з дітьми у зв'язку з переходом до регульованої ринкової економіки», замість раніше діючих допомог багатодітним сім'ям з 1 грудня 1990 року введена щомісячна допомога на дітей від 1,5 до 6 років у розмірі 50% від мінімальної заробітної плати на кожну дитину (мінімальна зарплата сьогодні 70 крб., значить щомісячна допомога — 35 крб. — РЕД.), яка знаходиться на утриманні сім'ї (незалежно від кількості дітей у ній), якщо середній сукупний прибуток на кожного члена сім'ї не перевищує двократного розміру мінімальної заробітної плати (140 крб.).

Отже, на дітей Н. Закерничної повинна виплачуватись допомога на кожну дитину від 1,5 до 6 років. Одночасно звертаємо увагу на те, що сукупний прибуток у цій сім'ї — 49 крб., менше 50-ти, значить на дітей віком від місяця народження до 12 років повинна бути призначена ще одна допомога в розмірі 12 крб. на кожну дитину щомісячно. Ця допомога виплачується незалежно від інших видів допомоги».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Від себе додамо, що за цією допомогою мамі треба звертатись за місцем роботи або навчання. Якщо вона не працює, допомога надається за місцем роботи або навчання батька. Якщо не працюють обоє (з поважних причин) — необхідно звернутись в органи соціального забезпечення за місцем проживання.

БІБЛІОТЕКА
НЕ ЗАКРИВАЄТЬСЯ

Кіровоградець В. Д. Аванський приніс до редакції листа, обурюючись несправедливою, на його погляд, ліквідацією бібліотеки обласної ради Федерації профспілок, котра знаходиться по вул. Червонозорівській.

Ми надіслали цю скаргу у Кіровоградський міськвиконком та до обласної ради Федерації профспілок і одержали відповідь від заступника голови ради С. М. Янчукова і завідувачого міським відділом народної освіти В. П. Дриги.

Ось що відповів Віктор Павлович Дрига: «Бібліотека по вул. Червонозорівській, 23... була методичним центром облпрофради по координації роботи профспілкових бібліотек області. Прийнято рішення про створення координаційної ради по бібліотечній роботі безпосередньо при раді Федерації профспілок. Всі працівники бібліотеки були переведені в методичний центр, а бібліотека тимчасово зачинена. Зараз штат бібліотеки укомплектований і з 16 лютого ц. р. вона обслуговує населення мікрорайону».

Станіслав Миколайович Янчук уточнює, що обласна базова бібліотека профспілок ліквідована через відсутність коштів на утримання її апарату.

Фонд літератури передано обласному методичному центру культурно-освітньої роботи і народної творчості профспілок, котрий, враховуючи той факт, що міжсоюзна бібліотека обслуговує більше 3000 жителів мікрорайону, 16 лютого відкрив бібліотечний пункт центру і відновив обслуговування читачів.

200 крб. — теж гроші

«У нашому селі працює тільки продуктивний магазин, — пише із с. Пенькине Новомиргородського району П. Святун, — а промтовари нам не завозять... Людям немає де купити фужайки. Райспоживспілка киває на те, що магазин продуктивний, а не промтоварний. Не чекати ж нам, коли його збудують. Жителі села просять, щоб товари нам завозились і розподілялись».

Як відповів редакції керуючий справами Новомиргородського райвиконкому Л. Г. Епур, при перевірці встановлено, що факти не підтвердились. Райспоживспілкою у четвертому кварталі минулого року реалізовано через магазин с. Пенькине промислових товарів на 1,7 тис. крб. Для реалізації у першому кварталі ц. р. заплановано товарів на 3,1 тис. крб.

Відповідь Л. Г. Епура доповнює заступник голови правління Кіровоградської облспоживспілки В. П. Гребенюк. Він повідомив, що за скаргою П. Святун і інших жителів Пенькиного виїжджала заступник голови правління Новомиргородської райспоживспілки Л. М. Бутенко. З'ясовано, що в цьому селі працює магазин «Продукти» № 104 Панчевського ССТ з установленим планом-завданням на 1 квартал ц. р. в сумі 6 тис. крб. Враховуючи, що цей магазин єдиний в Пенькиному, для забезпечення його 105 жителів промтоварами заплановано поставити їх в 1 кварталі ц. р. на суму 2,9 тис. крб., в тому числі: швейні вироби — 700 крб., трикотажні — 600, взуття — 700 крб., панчішно-шкарпеткові вироби — 500 крб., господарчі товари — 400.

Перевіркою встановлено, що всі ці товари одержані. Для стабільного забезпечення промисловими товарами магазин прикріплений до Маловисківської міжрайбази. У зв'язку з дефіцитом багатьох товарів, вони розподіляються пропорційно до кількості населення, яке мешкає в тому чи іншому пункті».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Все начебто зрозуміло, єдине, що викликає подив — чому сума виділених на магазин промислових товарів у 1 кварталі ц. р. у відповідях різних керівників різна. Для торгівлі у такому маленькому селі 200 карбованців — сума немала. Надіємось, що серед товарів, які надходили до магазину у 1 кварталі, були і фужайки. Так, що і наш читач П. Святун, й інші жителі Пенькиного змогли їх купити.

ВІТРИЦЬКА

ВІРШ В АЛЬБОМ

Кое-как удалось разлучиться
И постылый огонь потушить.
Враг мой вечный, пора научиться
Вам кого-нибудь вправду любить.
Я-то вольная. Все мне забава. —

Ночью Муза слетит утешать,
А наутро притащится слава
Погремушкой над ухом трещать.
Обо мне и молиться не стоит
И, уйдя, оглянуться назад.

Черный ветер меня успокоит,
Веселит золотой листопад.
Как подарок, приму я разлук
И забвение, как благодать.
Но, скажи мне, на крестную му
Ты другую посмеешь послать?

Анна АХМАТОВ

МАЛЬВА ПІД ВІКНОМ

У нашому 11-му класі відбувся урок народознавства на тему: «Таємниця батьківської оселі».

Коли я зайшла в клас, то було таке враження, неначе я завітала в рідну українську хату. На вишитих рушниках співали пісні, цвіли якісь дивовижні казкові квіти, а їх оздоблював вишитий орнамент. Над дошкою, на найвиднішому місці, висів вишитий портрет Тараса Григоровича Шевченка. В кожній хаті, в кожній квартирі повинен бути хоч маленький український куточок.

Адже ми живемо на славній мальовничій Україні. І про це не повинен забувати ніхто.

Та розмова на уроці була не тільки про хату, а й про рослини, що з давніх давен оточували її. Люди сіяли різні квіти, щоб в будь-який час вони могли порадувати око. А зараз, якщо є у дворі ділянка землі, то вона піде під парники, а якщо вже і квіти є, то вони для продажу. А ось такі рослини, як любисток, м'ята, барвінок, мальви і зовсім почали зникати з господарських подвір'їв. А даремно.

Я впевнена, що найбільше здивували ми гостей різноманітністю лікарських трав, які були виставлені у ва-

зах. Коли заходили гості до класу, то запитували, чим це так пахне. А це пахли трави. Вони стояли на кожному столі, і в класі було все повітря насичене пахощами літа. Всі трави принесла наша вчителька Валентина Іванівна Шмарко. Ми почули багато легенд, повідомлень про цілющі властивості трав. Виявляється, звіробій лікує 99 хвороб: це і ангіна, і ревматизм, і грип, і головний біль та багато інших. Звучали й пісні: «Мамина вишня», «Чорнобривці», «Пісня про рушник». Був також запрошений до нас на свято працівник з аптеки, який нам розповів, як потрібно збирати трави, коли та які.

Ми всіх пригощали гарячим чаєм із лікарських трав. Такий чай не можна зрівняти ні з грузинським, ні з цейлонським, ні з яким іншим. Це справжній казковий напій.

І навіть тоді, коли вже всі гості пішли і ми в класі поприбирали, ще довго було чути пахощі цілющого зілля та виштитих маминими і бабусиними руками рушників.

Ж. ГРИГОР'ЄВА,
учениця.

сміт Олександрівка.

«Нецікавих учителів діти не люблять»

ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА

Знайомтеся: Володимир Мельниченко, третьокурсник Кіровоградського педінституту. Вивчає українську філологію, хоч закінчував російськомовну кіровоградську СШ № 13. Його представляє однокурсниця, колишня однокласниця, Оксана Тарасенко: «Володимир — розумний, активний. Захоплювався спортом у школі, був неодмінним учасником усіх шкільних конкурсів. Брав участь у драматичному гуртку. Зараз в інституті теж один із перших. Вчиться на «5» та «4». Капітан команди КВВ факультету. Переможець інститутського конкурсу «Джентльмен-90». Пише вірші. Складає музику. Грає та співає на гітарі. Спортсмен. Вольовий. Цілеспрямований. Буде добрим учителем».

— Володимире, вам 20. Все життя попереду. Є успіх. Є мрія. Та для молоді людини головне — це кохання. Якої ви думки про нього!

— Раннє кохання недовговічне, бо молодим бракує самоконтролю, самодисципліни. І не тільки цього. Інтелект,

моральність, відчуття краси робить кохання справжнім.

Кохання — це і обов'язок, і соціальна зрілість, і економічна готовність створити сім'ю. Таємниця любові — уміти відкрити щось неповторне в іншій людині. Я бажаю всім молодим, щоб краса коханої дівчини була в очах закоханого юнака.

— Ваша мрія — стати справжнім вчителем...

— Виховання — це процес, це організація життя дітей. Без слова — нікуди. Я ще з першого курсу захопився риторикою. Вивчив історію проблеми, представників античності — Перикла, Коракса, Лисія, Горгія, а також видатного українського оратора XVIII ст. Феофана Прокоповича. Для вчителя головне — високий рівень інтелекту плюс уміння учневі пояснити, захопити його. Треба бути актором, володіти технікою спілкування, бути виразною особистістю. Нецікавих учителів діти не люблять.

— Скажіть, будьте ласкаві, що, на

ваш погляд, є головним у підготовці вчителя в епоху відродження нації, мови, культури!

— Не помилюся: народознавство, народна педагогіка. Я люблю народну пісню, звичаї, обряди. Від бабусі я записав немало пісень весільного циклу. Це наш обов'язок — знати обряди. Любити мову. Знати історію краю. Вивчати світову та національну культуру.

— Що б ви сказали про сучасну школу буржуазних країн!

— На екзамені з історії педагогіки я захищав реферат «Школа та розвиток педагогіки в капіталістичних країнах на сучасному етапі». «Розумний вчиться на досвіді інших». Це сказав Бісмарк. Чого ми не вчилися, а все перекреслювали! В школах Англії, США введено диференціацію навчання, екзамені із завданнями різного ступеню складності, варіативні підручники та навчальні програми, створена система обов'язкових предметів у школі, обов'язкових за вибором учня та факультативних (за бажанням). За кордоном уміють оберігати

дитей від стресів у навчанні — проводяться тести, практикується несистематичний контроль знань, використовуються часта похвала. В Японії, наприклад, один з найвищих рівнів естетичного виховання, бо там діти малюють, співають, граються, віршують без акційки вчителя. Часто проводяться різні конкурси. Дітей щедро нагороджують. Думають про те, що діти — це майбутнє нації. І ще одне: виховують вільну людину. Нам би так!

— Які ви бачите проблеми нашої радянської школи!

— Школа має безліч проблем: невисокий (щоб не сказати більше) рівень матеріальної бази, погана підготовка кадрів, повільно впроваджується демократизація освіти, гуманізація шкільного життя. А хіба вчитель не заслуговує на кращий побут та кращу зарплату?

Розмову зі В. ЛИКОВ, кандидат педагогічних наук, доцент педінституту, м. Кіровоград.

«Мамі — гарний настрій на все життя, а дівчині — поцілунок...»

СОЦІУМ

Експрес-анкета проведена серед старшокласників середніх шкіл Кіровського району м. Кіровограда. Відповіді дані із збереженням стилю і лексички опитування.

1. Що Ви найбільше цінуєте у мамі? — «Доброту». «Скромність». «Все». «Коли дозволяє довго гуляти». «Характер і ум». «Любов». «Дуже турбується про нас». «Ласкавість». «Ниж-

ність». «Без руля. Не знаю». «Все, крім наших сварок». «Доброту, ласку, підтримку. Мати є мати...». «Любов, доброту».

2. Що Ви цінуєте в дівчаті? — «Красу, доброту, ніжність». «Красу і порядність». «Скромність і чесність». «А що там можна не цінувати?». «Красу, фігуру». «Веселість». «Скромність, жіночість». «Со-

вість та охайність». «Порядність». «Чесність». «Характер та розум». «Ласкавість, відданість, дружбу, ніжність». «Любов до Батьківщини». «Очі, фігуру, ноги, осанку».

3. Які звички дівчини вам подобаються? — «Фарбується». «Відповідає чесно не можу». «Гарно одягається». «Нерозмальованість обличчя». «Коли ходять в театр, багато читають,

не поступаються хлопцям у заняттях спортом». «Розпущене волосся». «Гарна мова».

4. Що не подобається в однокласницях? — «Легка поведінка». «Красяться, як мавпи». «Жлобство». «Матюкаються». «Коли курять і п'ють». «Проституція».

5. Що подаруємо мамі і своїй дівчині? — Мамі — «Квіти і поцілунок». «Троянди, які

любить мама». «Духи». «Секрет». «Ще не думає». «Тільки квіти». «Буду весь день допомагати по господарству». «Гарний настрій на все життя».

Дівчині — «Солодкий поцілунок». «Проведу її додому». «Свій вірш». «Не знаю». «Любий подарунок, але дорогий».

Анкету провів А. ВОЙНИЙ.

І учився б — не дають...

Фото В. ГРИБА.

ДВА ЛИСТИ ПРО ЛЮБОВ

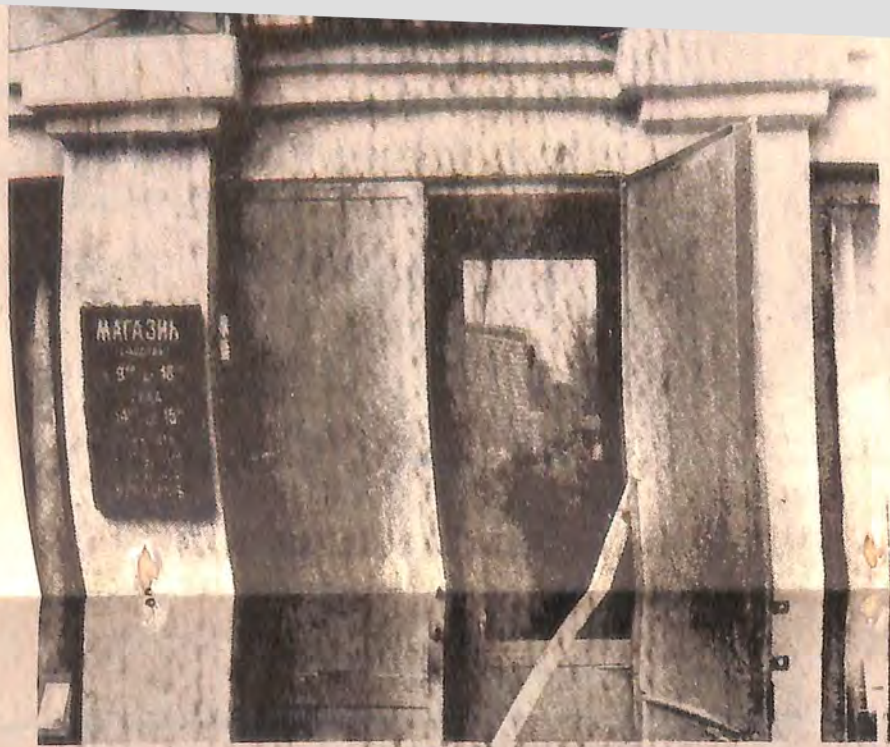
РЕЗОНАНС

ВІД РЕДАКЦІЇ. В одному з випусків «Вітриль» ми надрукували розмову нашого кореспондента з учнями технікуму механізації сільського господарства: «Чи існує любов, запитують механіків», запросивши вас поділитися своїми думками з цього приводу. І ось сьогодні, продовжуючи тему, пропонуємо вам два листи про любов. Автори висловлюються ствердно з приводу того, чи існує на світі кохання. Може, хтось думає по-іншому! Ну що ж, ми запрошуємо всіх до розмови.

ЛИСТ ПЕРШИЙ

...Існує любов, існує! Мабуть ми не завжди розпізнаємо її. Розповім вам одну історію. Два роки тому я познайомилася з хлопцем. Хочете — вірте, хочете — ні, але я закохалася в нього з першого погляду. Тепер я вірю, що така любов існує. Ми навіть не розмовляли один з одним, просто зустрічалися поглядами. У мене паморочилося в голові від цих поглядів. Я берегла йому вірність, хоч він і не просив мене про це. Навіть з однокласниками-хлопцями намагалася не розмовляти.

СІМ КОМКОРІВ ЕСЕАКИ

І учнів б — не дають...

Фото В. ГРИБА.

СІМ КОЛЬОРІВ ВЕСЕЛКИ

Чи потрібна зараз піонерська організація? Чи зможе вона існувати надалі? Якщо так, то у яких формах?

Ці питання хвилюють зараз і школярів, і тих, хто працює з ними.

А так же було, здається, добре у той, допербудований (і раніше) період: «Будьте напоготові!». І «Завжди напоготові!», «Шукайте!» — і всі, як один, діти у рівнесенькому «шнурочку». Як довго хотілося нам, щоб і помисли, і справи їх були такими ж — рівнозначно однаковими, зручними для нас. І саме тому головами рад загонів, дружин, секретарями шкільних комсомольських організацій майже завжди обиралися (вірніше, настійно рекомендувалися вчителями) такі от тихенькі, нездатні на найменший самостійний вчинок, не кажучи про протест, школярі. І обов'язково, щоб — відмінники, слухняні, зі зразковою поведінкою діти. А потім з них виростали комсомольські ватажки районного і вищого масштабу. Потім... І все далі, далі.

Мені особисто за все життя зустрівся лише один перший секретар райкому комсомолу, з яким нам, школярам-комсомольцям було справжньому цікаво. Це був Анатолій Михайлович Дігтяр зі Знамянки. Він не заглядав у циркуляри, коли говорив з нами, не доскіпувався бюрократичного дотримання їх. Міг прийти просто на

поле, де працювала в цей час шкільна учнівська виробнича бригада, і, зайнявши рядок картплі, працювати нарівні з усіма. А потім, під час відпочинку, смакуючи спеченою на багатті бульбою, вів розмову. Це вже зараз я розумію, що те було не просто справа. Наш комсомольський секретар учив нас, жовторотих, жити. Як не вистачає нинішній комсомолі і піонерії саме таких ось вождів — здібних організаторів. І, може, їх справді було б більше, якби не проходили в школі мимо одчайдухів, за якими, не змовляючись, пішов би весь клас.

Про все це, а найбільше про майбутню долю шкільних політичних організацій — говорили ми з Наталкою Пешехоновою. Вона — піонерка, учениця восьмого класу Новоукраїнської середньої школи № 7. Недавно повернулася з XI Республіканського зльоту піонерів України.

Зліт Наталці сподобався. По-перше, ніхто не сковував, згадає вона, діячої ініціативи. Більше того, вирішували, як жити далі, вони самі. Працювала палата дорослих і палата дітей. Наталка була в секції, яка виробляла проекти символіки, форми, девізу. Саме тут запропоновано було носити семикольоровий галстук, який відобразить сім кольорів веселки. Тож хай і організація наша, виршилі делегати, буде такою ж чистою, оновленою, веселою і радісною для дітей, як ве-

селка в небокраї після дощу.

Є про що розповісти зараз Наталці Пешехонової своїм ровесникам. І про девіз (який теж буде новим), і про прапор, форму (вона може підбиратися у кожній області своя). Та й колір галстука можна обрати один із семи. Змінить свій вигляд і піонерський значок.

А хіба можна забути вечори, дискотеки, зустрічі з друзями, вогнище, салют у нічному небі?!

Тож, бути чи не бути піонерській організації?

— Звичайно, бути! — відповідає Наталка. — Лише треба вивести її за межі школи. — Якщо це справді зробити, вчителі втратять владу над нею. Вони не зможуть вже втручатися в те, кого ми хочемо, наприклад, обрати головою ради загону, проводити нам ті чи інші збори (а може, нам у цей час хочеться металолом збирати чи просто — поговорити про книжку цікаву?..

Для цього потрібні будуть, звичайно, приміщення, куди можна прийти після уроків. Це може бути і школа. Але, щоб керували у цей, по-заурочний, час самі діти, їх вожді, якими можуть стати молоді робітники, колгоспники або ті ж вчителі (але тільки ті, хто не на оцінки, насамперед, дивиться, а на те — яка ти людина).

Тож хай швидше встает веселка.

Н. ЩЕРБИНА.

м. Новоукраїнка.

1. Що Ви найбільше цінуєте у мамі? — «Доброту». «Скромність». «Все». «Коли дозволяє довго гуляти». «Характер і ум». «Любов». «Дуже турбується про нас». «Ласкавість». «Ниж-

ній». «Красу, доброту, скромність». «Красу і порядність». «Скромність і чесність». «А що там можна не цінувати?». «Красу, фігуру». «Веселість». «Скромність, жіночість». «Со-

подобаються». «Відповісти чесно не можу». «Гарно одягатися». «Нерозмальованість обличчя». «Коли ходять в театр, багато читають,

ституція». 5. Що подаруємо мамі і своїй дівчині? — Мамі — «Квіти і поцілунок». «Троянди, які

Анкети провів А. ВОЙНИЙ.

ДВА ЛИСТИ ПРО ЛЮБОВ

РЕЗОНАНС

ВІД РЕДАКЦІЇ. В одному з випусків «Вітрил» ми надрукували розмову нашого кореспондента з учнями технікуму механізації сільського господарства: «Чи існує любов, запитують механіків», запросивши вас поділитися своїми думками з цього приводу. І ось сьогодні, продовжуючи тему, пропонуємо вам два листи про любов. Автори висловлюються ствердно з приводу того, чи існує на світі кохання. Може, хтось думає по-іншому! Ну що ж, ми запрошуємо всіх до розмови.

ЛИСТ ПЕРШИЙ

...Існує любов, існує! Мабуть ми не завжди розпізнаємо її. Розповім вам одну історію. Два роки тому я познайомилася з хлопцем. Хочете — вірте, хочете — ні, але я закохалася в нього з першого погляду. Тепер я вірю, що така любов існує. Ми навіть не розмовляли один з одним, просто зустрічалися поглядами. У мене паморочилося в голові від цих поглядів. Я берегла йому вірність, хоч він і не просив мене про це. Навіть з однокласниками-хлопцями намагалася не розмовляти.

Трапилося так, що ми майже щодня зустрічалися. Просто бачилися. І... робили все назло один одному.

Зараз він в армії. Я знаю, що у нього є дівчина, але сама я не можу ні в кого закохатися. Ну, чому ми такі дивні у своїй любові? Коли він поряд, я роблю все, щоб не зрозумів мою душу, а коли далеко, на крилах би полетіла.

І все-таки я не жалкую про свою любов. На мою думку, це почуття може бути різним. Любов до людини, професії, природи. Без кохання людина не може жити.

Мабуть, немає такої людини, що ні разу в житті не любила. Комуś мої думки видадуться занадто «дорослими». Мені, між іншим, 16 років. Наша молодь живе якось аж занадто бездумно, сьогоднішнім днем. Багато моїх ровесників у любов не вірять. Коханець? Так. Коханій? ...Ви це серйозно?

А я вважаю, коли б дівчата вірили в любов, не існувало б проституції, нещасних, кинутих дітей і батьків, яких не шанують.

І ще я хочу сказати, що любові треба вчити. Бабусі і прабабусі не навчили наших батьків, а вони не навчили цьому нас.

Хто зі мною не згоден, нехай напише мені.

З повагою Тая К.

ЛИСТ ДРУГИЙ

...Коли я була школяркою (зараз мені 18 років), я і мої подруги щиро вірили у вічну любов, чекали її.

І ось у восьмому класі вона прийшла до мене. Цього хлопця, мого однокласника, я майже не помічала. Але одного весняного дня він сказав мені: «Я тебе кохаю». Він ходив за мною наче тень. Згодом і я відчула, що не можу без нього прожити жодної днини! Ми стали друзями. Багато часу проводили разом, розмовляли, мріяли про майбутнє. Нарешті він мене поцілував. Мені було так добре з ним. Цілий рік ми були щасливими з нашої дружби і в нашій ніжності. Але згодом він запропонував мені... вступити з ним в інтимні стосунки. Для мене це була жахлива вимога. Вибачте за старомодність, але я вважала це гріхом: так мене виховали. Я не згодилася. З того часу він з'являвся все рідше і продовжував наполягати на своєму: «Ну чого ти боїшся, чого чекаєш? Поки ще поберемося!».

Минуло ще два роки, ми зустрілися лише випадково. І кожен раз при зустрічі з ним я відчувала якесь незрозуміле хвилювання. Здавалося, що тремтить моє серце. Я боялася цих зустрічей, але підсвідомо хотіла бачити його.

Влітку я вийшла заміж за чоловіка, для якого найдорочча за все. І ось сьогодні він, моя перша любов, йде до армії. Ми сусіди. Там грає музика, а в мене серце розривається на шматки. Я не можу нічого робити. У мене все падає з рук.

Кажуть, що любові немає, але чому ж тоді я не можу забути його? Чому мені так боляче? Чому я так хочу, щоб він згадав мене?.. Знаєте, про що я думаю? Дурниці — берегти дівочу честь, не мати інтимних стосунків з мужчиною до одруження. Забобони! Якщо кохаєш, нічого боятися! І ще про любов. Якщо її немає, то чому я так хочу, щоб мій син був схожим на нього? Чому мене вже скільки років не хвилюють інші хлопці і чоловіки, крім нього? Я знаю багатьох дівчат, які «живуть» з хлопцями-ровесниками вже декілька років, а одружуватися не збираються. Чому нас учать виходити заміж дівчатами? «Яка різниця, дівчиною я тебе взяв, чи жінкою, головне те, що мені з тобою добре», — каже мій 23-літній чоловік.

Я знаю, що своєму чоловікові ніколи не зраджу. Але, коли б прийшов він... Ні, я не знаю.

Ну ось і все. Чоловік мирно спить собі на дивані. Музика грає... Наплакалась ось. Написала вам листа і легше стало. Спасибі за таку можливість. А то б я з глузду зійшла.

З повагою Олена.

Щастить не всім, а от учням Трєпівської СШ Знамянського району здається, що збудований колгоспом для них спортивний комплекс із плавальним басейном, був завжди. У таких умовах і до «зірок» недовго. Павло ШУЛЬГАТІЙ, наприклад, уже КМС з плавання, у Людмилі ГНАТЕНКО й Наталки ІВАХІНОЇ, відповідно, 2-й і 3-й розряди, але їм за спортивною злістю не стане.

Фото В. ГРИБА.

Сторінка для учнів шкіл, ЛТТУ, технікумів, студентів та педагогів

1. УСІ МИ СЬОГОДНІ ПОЛІТИКИ

— Але я нікому не даю інтерв'ю.

— Нікому — можливо. Крім мене.

— ?

Спочатку моє нахабство здивувало Мухіна, потім роздратувало, але закінчилося тим, що мер Кіровограда сказав:

— Ну добре. Прийдете до мене завтра, я дам вам інтерв'ю.

Домовилися про час. Втім, це вже було не так важливо. Головне — Мухін погодився. Завтра, після завтра, через місяць, ми все-таки поговоримо.

Але, забігаючи наперед, мушу зізнатися, що «до кінця» поговорити так і не довелося, хоч ми багато спілкувалися, з'являлися якісь мої статті про роботу міськради, ре-

критичним матеріалом. Уже не пам'ятаю, що було тому причиною. Чи комусь із місцевої влади не потрапив голова, чи хтось із читачів поскаржився.

Проговорили ми тоді кілька годин. Голова райвиконкому справив враження людини енергійної, цілеспрямованої, навіть трохи романтичної. Особливо, коли розповідав про свої замисли: і про найбільший у місті фонтан, і про осінній карнавал, що допоможе зблизити кіровоградців.

Мухіна засмучувала думка про взаємну людську байдужість. Підкреслюю, тоді ще не була оголошена перебудова, не було розмежувань за національними ознаками, не розвалювалася на очах країна, де нам судилося жити. Загалом, Мухін мені сподобався. Але після

народним депутатом обласної і міської Рад. А на першій сесії міського парламенту його обрано головою. Як розповідав депутат міськради О. Непомнячий, велику роль у цьому відіграла позиція молодіжної фракції. «Мухін — це справжній політик, — говорив Олександр. — Молодь його завжди підтримає».

3. КОМУ ЗАВАЖАЄ МУХІН

(ДІАЛОГ У МІСЬКРАДІ)

Одного разу він сказав мені похмуро:

— Коли б ви написали так: кому заважає Мухін. — А хіба він комусь заважає?

Василь Георгійович підійшов до вікна, довго мовчав, спостерігаючи, як пірнає місто у вечо-

жодної партії я не належала, а Невзорову, якщо в чомусь і заздрю, то лише в тому, що по ньому двічі стріляли! Але мені набридли різні заклики до консенсусу, коли йде реальна боротьба за владу, коли сильним світу цього ніякої справи до народу немає, хоч саме іменем народу вони присягаються, відводять йому роль безликої масовки, що час від часу бунтує. І тоді цей бунт можна використати для власних цілей.

Знаєте, за що поважують Мухіна у місті? За те, що він хороша людина. Так, хороша людина — це не професія. І матері багатодітної родини, яка десятиліттями чекає квартири, мало толку, вбачте, від того, що мер міста послідує їй на прийомах з особистих питань. А якщо бути до кінця

публіки, галас стоїть неймовірний. І треба мати сталеві нерви, щоб примирити демократів і групу «За єдність» (комуністи). Мухін це робить.

5. ОХ РИНОК, РИНОК...

(ДІАЛОГ У МІСЬКРАДІ)

Які розкішні троянди! Як вони пасують цьому кабінету у міській Раді, де вечорами найдовше горить вікно. (Чесно кажучи, не люблю я кабінетів керівних осіб, з довгими столами, черговими портретами, здаваним безладям робочого місця). Але у Мухіна мені подобається. Тут затишно. Привітно. Троянди (іноді їх змінюють гвоздики), дійсно прекрасні. Цікаво, скільки вони коштують на ринку?

— Ох ринок, ринок, — дістаю традиційну записничку. — Звичайно, вас

та — відчуваю. Але буває це дуже рідко.

— Іноді я думаю, чому всі рішення, навіть дуже хороші, які ви, депутати, приймаєте, не виконуються.

— Ну, не всі. Дещо нам зробити вдалося. Наприклад, частково вирішити екологічні проблеми, підвищити зарплату деяким категоріям службовців, взяти участь у широкомасштабних милосердних акціях, укласти договори з іноземними фірмами.

Важко з постачанням міста продуктами харчування. Але Кіровоград це не в гіршому становищі. Звичайно, мало втішено рівнятися на гірше...

— Мало.

* * *

Так, пройшов майже рік з тих пір, як Мухін став головою міськради. Багато це чи мало, щоб го-

ШЛЯХ ДО ВЛАДИ

(ШТРИХИ ДО ПОЛІТИЧНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ В. Г. МУХІНА)

рову тишу. Потім повернувся до мене:

— Можете вислухати сповідь?

— Якщо довіряєте.

— Довіряю. Мені, справді, важко. Відчуваю тиск з усіх боків. У парламенті — це демократи. Їм моя позиція не подобається. Тобто не завжди подобається. Кінцевої згоди ми, очевидно, ніколи не досягнемо. Мене це не дивує. В той же час я не завжди відчуваю підтримку своїх товаришів по партії. І це боляче. Ось на партконференції записку до президії надіслали: «Нехай Мухін пояснить свою позицію». Чому зацікавила моя позиція? Хіба я даю привід?

— Мене, між іншим, вона теж зацікавила, особливо після того, як ви відмовились увійти до складу бюро міськради партії. І ви, і Перевозник.

— Я чесно пояснював. У мене безліч обов'язків. Я голова міської Ради (тепер уже і міськради — В. Л.), депутат, член президії, голова комісії обласної Ради. Я просто фізично не зможу працювати інтенсивно. Зрозумійте, я ніколи не претендував на роль весільного генерала. Я працював. І працюю.

— Я вас розумію. Більше того, поділяю ваші думки, але... Чому містом гуляють чутки, ніби Мухін виходить з партії?

— Хотів би і я знати, чому. У вас є підстави вважати чуткам?

— У мене немає. Інші вас не розуміють. — Та, відверто кажучи, іноді й мені важко з вами погодитися.

— У чому?..

4. ЯК БУТИ ХОРОШИМ

...У чому? Втім, щоб відповісти на це питання, треба, мабуть, пояснити свою позицію. Друзі іноді люблять подрагувати мене Олександром Невзоровим, натякаючи на мою «партапаратну прямолинійність», хоч ніколи до

відвертою, то співчуття Мухіна не таке вже й явне.

Мені неодноразово доводилося спостерігати за прийомом громадян, який веде Мухін, доводилось бачити і в інших відповідальних обранців. Знаючи реальну ситуацію в місті з житлом і продовольством, я розумію, як нелегко Мухіну бути хорошим. На прийомах громадян йому доводиться переважно відмовляти. Ось чому для мене залишається абсолютною загадкою, чому про Василя Георгійовича говорять у місті з теплотою. Його називають дуже порядною людиною. І не просто людиною, а політиком. У наш час, коли розвелось стільки непорядних політиків, його постать помітна.

І все-таки, чому іноді я не розумію позиції Василя Георгійовича? Мене відштовхує його зайвий спокій, коли виникає враження, що він заграє з опонентами. Ніяких крутих вимог, діяти тільки переконанням — це його кредо. Мабуть, правильно. Але мені шкода, що деякі підлеглі Василя Георгійовича просто зловживають його демократизмом. З приводу деяких публікацій у місцевій пресі, передовсім тих, де топчуть його власні ідеали, Мухін з боєм говорив: «Це ніж в спину». І знову — «Діяти буду переконаннями». Погано, видно, переконує.

І на сесіях, наприклад, його роль головуючого мені не завжди зрозуміла — хто він? Центрист, демократ?

Та взагалі звинувачувати Мухіна у тому, що його позиція завжди нечітка, розмита, було б несправедливо. Навпаки. Майже завжди Мухін досягає того, чого прагне. Згадаймо конфлікт між музичним училищем і третьою міською лікарнею.

Міський парламент складається з різних людей. На сесіях нерідко панує атмосфера мітинговості, як на Верховній Раді рес-

він не торкається, як про щит смертних. — І змовою, помітивши, як сипнулося його обличчя. — Вибачте, Василю Георгійовичу, але я хочу сказати, скільки б нам не обіцяли «безболісного переходу», люди розуміють, що це брехня! Про який соціальний захист говорити, коли людей обіцяють викинути на вулицю. Допомога по безробіттю? При нашому дефіциті бюджету? У чому захист? У тому, що мафія скупить магазини і підприємства?

— Почекайте. Але ж іншого шляху, крім переходу до ринку, немає. Чому ви думаєте, що мене не торкнеться цей перехід. У мене велика сім'я. Дружина, четверо дітей. Старші доньки студентки, модниці. А що це таке — не вам пояснювати. Живемо ми не гірше і не краще від інших. Я запрошую вас до мене додому. Але приходьте без попередження, щоб не подумали — підготувався. Побачите, що в мене є в холодильник, які в мене меблі, ліжка, що я сам зробив років 10 тому, на яких сплять діти. Мені боляче, коли люди вважають, що представники влади користуються якими особливими пільгами. На кожній зустрічі мені закидають, що костюм у мене ледве «не від Діора», тощо. Я в цьому костюмі — скрізь. Іншого в мене просто нема... Ринок. І я боюсь ринку. Але, що запропонувати взагалі?

— Ви за приватизацію?

— Я за конкуренцію. Що ми зараз маємо? Один магазин на весь район, де вас і обважать, і вилають. І ніхто за це не відповідає. Продавцям, однаково, прийдете ви сюди знову чи підете в інший магазин, де, до речі, вас також і обважать і вилають.

— Василю Георгійовичу, пройшов майже рік, як ви стали депутатом у головою... Реально відчуваєте, що ви — влада? — Коли доводиться щось хороше зробити для міс-

ворити про позитивні зміни в управлінні містом? Можливо, за інших часів довелось б і рахунок пред'явити. Але сьогодні на тлі загальної кризи в суспільстві можна тільки поспівчувати міській владі, як ще вона, сердешна, тримається у цьому розхитаному човні.

Керуючись Законом про місцеве самоуправління, сесія міськради одногослосно обрала Василя Георгійовича головою міської Ради і міськради, тобто звела воедино законодавчу і виконавчу владу. Сам Василь Георгійович від свого «місцевого президентства» не в особливому захваті. Прав у нього тепер більше, але що права, коли людей не так просто примусити виконувати обов'язки. Сьогодні всі вимагають, перерозподіляють, а не виробляють, щоб наситити ринок. Голова міськради добре знає невдоволення громадян («Раніше звернешся в обком чи міськом партії, дивись і допоможуть. А нині...») і проклятим квартирним питанням, і безладдям у торгівлі, і нашими жахливими дорогами, і молодіжними проблемами, і зростаючим бандитизмом. Та що перелічувати. Кожен кіровоградець з успіхом назве ще десятки проблем. Але ось у чому парадокс. Чим більше у Мухіна влади, тим менше можливостей впоратися з проблемами. Бо нині кожен пан і хазяїн на своєму місці, спробуй поставити вимоги. Мухін завжди висловлювався проти командного методу керівництва, а тепер, коли людей треба нагодувати, зігрити, потурбувати про завтрашній день, про мир і злагоду поміж них (а поряд кожен воліє «качати права», а не будувати ті ж дороги), то всяка мисляча голова запаморочиться.

Влада... Чи вистачить у нього сил для неї? Повинно б вистачити. Інакше навіть приміряти шапку Мономаха.

Валентина ЛЕВОЧКО.

портажі з сесій. Але кожен день у мене виникали нові питання, хотілося знати думку голови Ради з того чи іншого приводу. Іноді здавалося, що в своєму кабінеті у розмові зі мною, він був одним, а на сесіях, президіях, прийомах громадян — зовсім іншим. А, можливо, так і було насправді? Політика — річ не проста і... жорстока!

Ось ви, прочитавши підзаголовок цієї статті, посміхнетеся, мовляв, — політичний портрет... Джордж Буш? Михайло Горбачов? Раджив Ганді?.. Ні, Василь Мухін. І все-таки політичний портрет. У тій мірі, в якій усі ми сьогодні політики.

2. ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО... НЕНАДРУКОВАНОГО

Я познайомилася з Мухіним кілька років тому, коли він працював на посаді голови Кіровоградського райвиконкому. Мене командировали виступити з

тієї зустрічі ми довго не бачились. Нічого не чула я ні про фонтан, ні про карнавал. Іноді, траплялося, дзвонила йому, коли читачі скаржилися на роботу автотранспорту чи комунальних служб.

Потім у Кіровограді почалися відомі події, по місту прокотилася хвиля мітингів. На одному з них, що проходив на стадіоні АРЗ, виступав Мухін, яскраво, по-діловому виступав. Його промова відрізнялась від прямолинійності, короткозорості деяких, скажу так, парт-апаратників, до яких він, власне, належав. Але й тим, хто називав себе «демократом», логіки, переконливості, мудрості, коли хочете, властивих виступу комуніста Мухіна, геть чисто бракувало. Від їхніх емоцій несло доморощеним сепаратизмом.

Доводилось чути, що вже тоді на мітингу, він заробляв дивіденди. Можливо й так. Передвиборну кампанію виграв. Став

1. Яке місце у Вашому житті мають чоловік (дружину), поймає любов? кохали іншу людину? тину самі, без чоловіка (дружини)?

2. Що б Ви зробили, якби, 3. Ви змогли б виховувати дитину, а якби сталося щось інше (смерть) — виховувала б з гордістю; «Коли б із чоловіком було неможливо жити»; «З батьком усе ж краще», — такі зауваження містяться в кожній четвертій анкеті. 8 дівчат відповіли на це питання негативно. Двоє написали, що постарались би знайти дитині іншого батька.

Відповіді на таку анкету ми попросили десятикласників. Може здатися, що питання тут занадто дорослі як для 15-16-річних, але захотілося дізнатися, наскільки молоді люди готові до майбутнього, як збираються налагоджувати особисте життя.

Аналізуючи відповіді 44 анкет, ми зробили вибірки думок дівчат і хлопців окремо. Думамо, що цікаво буде співставити, як настроєні ровесники щодо одних і тих же проблем.

ДІВЧАТА

1. Сенсация! Ніколи не сподівалася такого результату. І по собі знаю, і від інших чула, й читала, що кохання для жінок — передусім, що вона любить, як помітила Марина Цветаєва, навіть не якогось конкретного обранця, а саму любов. У цьому ж опитуванні голівне місце любові відвели тільки дві третини дівчат. «Щастя в коханні — щастя всю-

2. Відповіді на це питання значно багатогранніші, ніж на перше. «Маючи чоловіка, мабуть, не змогла б любити іншого. Якщо він мені чоловік, то повинна любити його»; «Треба бути відданою своєму чоловікові»; «Я зберегла б сім'ю заради дітей і з почуття обов'язку». Добре, якщо згодом у житті цих дівчат «зобов'язана» і «хочу» співпадає. Загалом більше половини дівчат не допускають для себе і не хотіли б виникнення ситуації, коли, крім чоловіка, з'являється ще хтось. 10 дівчат написали, що в такому разі розказали б усе чоловікові і разом порадилися б, як бути. Одна додала: «Подивилася б, як чоловік зреагує, а далі видно буде». Кілька відповідей поміркованих, на зразок «Треба було б усе добре обдумати». Четверо б zostалися з чоловіком заради дітей. Тільки троє залишили б чоловіка і пішли б до коханого без усяких умов. Дехто настроєний

Особливо виділю таку анкету: «Я б змогла, бо зараз хороше життя, а якому можна виховати дитину й без чоловіка». Шановна авторко цієї відповіді! Якщо можна, напишіть нам про витолячок, білизни, продаж дитячих колготок, платтячок, білизни, продаж того, що ще є, за різниціми принизливими довідками, неймовірна дорожничка продуктів, суцільні надувні жабки замість іграшок у «Дитячому світі» — і Вам усе одно таке становище здається хорошим? Поділіться досвідом збереження життєрадісного сприйняття того, що відбувається.

4. «Взаєморозуміння, взаємоповага, взаємне довіря, поступливість, вірність одному, намагання зробити приємне один одному» — такі передумови збереження взаємного почуття назвала більшість опитаних. Є й уточнення: «Треба визначити внутрішній світ один одного»; «Треба старатися зробити щасливим іншого, коли щаслива сама»; «Не мати секретів один від одного»; «Завжди бути порядною, щоб приваблювати чоловіка» (теоретично це значно легше, ніж, скажімо, бути терплячою, а щоб здійснити це на практиці, треба мати чоловіка мільйонера...); «Жінці не треба бути надто гордовитою і неприступною»; «Допомагати близькій людині у важку хвилину»; «Не нав'язувати своїх думок»; «Не влаштовувати скандалів і навіть «Щоб не здаватися чоловікові непотрібною прочитаною книгою, треба показувати йому сторінку, яку він пробіг похалпем!»

Скласти все докупі, і виходить непоганий довідник-порадник, правда, трохи відрізаний від землі, конкретно — від побуту. Я, наприклад, сподівалася, що будуть і відповіді на зразок: «Ділити турботи по господарству», «Не пити», «Не бути скупими», — але дай бог, щоб у наших дівчат не виникло проблем із цим.

ХЛОПЦІ

1. Пріоритетне місце любов займає в житті половини опитаних (все ж відстали тут хлопці од дівчат). Один після слова «любов» у дужках уточнив «секс», і мені здалося це дуже показовим. У певному віці (років так до 20-ти) юнаки і дівчата хочуть один від одного різного. Дівчата — романтики, ніжності, піднесеності, турботливості друга. Хлопці (не всі,

не всі!) — того, що в дужках. Це зовсім не означає, що хлопці «погані», а дівчата «хороші»; просто фізіологія неоднакова, і знання цього допомагає уникнути багатьох неприємностей. «Любов займає друге місце після спорту»; «Друге місце після навчання»; «Поки ніякого» — характерно, що «коханого» місця, яке це було в деяких дівчат, ніхто з хлопців кохання не відвів. Один написав, що на першому місці в нього дружба, а кохання ще не відчував.

2. «Маючи дружину, я б ніколи не полюбив іншої», — така відповідь усього одна. Є відповідь з непевністю: «Мабуть, залишився б вірним дружині»; «Якби дружина була хороша, я б її не залишив». Автор наступної відповіді, гадаю, має здібності дипломата: «Мабуть, потоваришував би з цією людиною». Очевидно, це слід розуміти так: і не відставив би, щоб не втратити і не образити, і не наближував би на небезпечну відстань. «Коли б дружина гуляла вечорами, то розлучився б. А коли була б гарною, розумною і любила мене, то ні». Цікаво, а сам би кого в такому випадку любив? «Если б я был султан, я б имел трех жен; та я не султан, тому і одна не завадить» — з першою частиною все ясно, а з другою — не зовсім. І одна не завадить жити на свій розсуд чи хоч би одну дружину доля послала?

Один хлопець поставився б забути іншу жінку, а ще один «зостався б вірним і дружині, і коханці». Який не загальноприйняте трактування вірності, вам не здається?

3. Дивина — рівно половина опитаних юнаків готова повністю взяти на себе турботи про дитину. Дехто робив би це «в

крайньому випадку», дехто «абсолютно вільно». То, може, нинішня ситуація, коли після розлучення майже завжди діти зостаються з матір'ю — свідчення не черствості батьків, а якихось юридичних симпатій до жінки?

4. «Взаєморозуміння», «спільні інтереси», «вірність» як запоруку збереження почуттів виділила більшість опитаних юнаків. Є відповіді, яких у дівчат не знайдеш: «Разом виховувати дітей» і «Треба побільше грошей, бо чистої любові зараз немає». Хіба гроші так уже «бруднять» почуття? Думую, що не гірше, ніж нестатки.

Приємне враження залишають чистота устремління старшокласників, незакам'янілість мислення і разом з тим реалізм, відсутність самопевності: в багатьох анкетах були приписки: «точно не знаю, як зробила б, треба в цій ситуації всебічно розібратися». Хочеться думати, що молоді люди з такими поглядами будуть щасливими в особистому житті, бо здатні докладати зусиль для його влаштування і думати про інших.

Анкету розбирила
Н. ДАНИЛЕНКО.

Редакція висловлює подяку викладачам Новомиргородської середньої школи № 1 за сприяння соціологічному опитуванню, а учням цієї десятирічки — за участь в анкетуванні.

Можливо, й ви, дорогі читачі, захочете висловитися з цього приводу. Цікаво було б порівняти, як відповіли б на дані питання люди різного віку, соціального статусу і з різних місцевостей — може, тут є якась залежність? Напишіть, якщо бажаєте. Прізвище можете не вказувати, повідомте тільки свою стать, вік і рід занять.

«Щоб не здаватися чоловікові прочитаною книгою...»

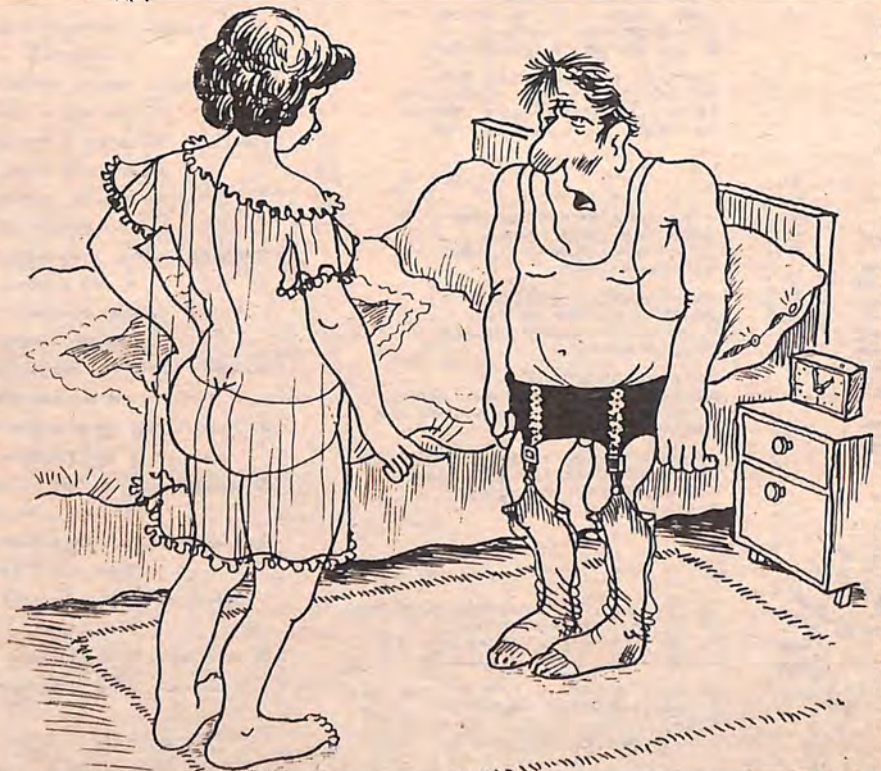

«Я люблю одну людину і зараз для мене це найголовніше, все інше — ніби збоку»; «Любов робить нас добрішими і кращими»; «З допомогою любові людина може здолати всі труднощі»; а ось спостереження за життям довкола: «Любов у наш час займає, очевидно, останнє місце, але в мене поки що перше». Оце «поки що» є не в одній анкеті.

Третина дівчат відвела коханню в своєму житті друге, «не перше» і навіть останнє місце. «Для мене любов на другому місці, бо спершу людина повинна сподобатися, а потім уже любов». Логічно. «Поки що третє, а потім побачу»; «Місце любові важливе, та поки що на першому місці навчання». Таких відповідей три, вони, гадаю, порадує вчителів і батьків.

«сидіти на двох стільцях»: «Я б чоловіка не залишила, але таємно зустрічалась би з коханим»; «Я б любила іншого, хоча діти від нього виключені, а з чоловіком не розійшлася б — цей варіант, здається, найбільш вірогідний у реальному житті. І, мабуть, найбільш болючий для всіх причетних до нього. «Постаралась би розлюбити іншого», — написало троє. Спробувати можна, а от чи вдасться? Серцю не накажеш... «А раптом і іншого розлюблю?» — сумнів застережливий людини.

Як би там не було, більшість настроєна майбутню сім'ю зберігати. Переважна більшість дівчат стверджує, що готові самотужки виховувати дитину. Мотиви різні: «Якби прийшлося»; «Якби кинув, виховувала б дитину назло

Малюнки В. ДРУЖИНА.

Поради для юних спортсменів

НЕ БУДЬ ЖАДІБНИМ

Футбол — гра, яка вимагає високої витривалості. Тому змагання між 11—12-річними хлопцями радимо проводити у два п'ятнадцятихвилинних періоди, з перервою у десять хвилин. Для 13—14-річних футболістів дозволяється два періоди, з десятихвилинною перервою. Радимо пам'ятати про це. Перевантаження зростаючого організму нічого доброго не принесе. Не будь жадібним. Бережи себе — довшо протримаєшся на футбольному полі (і зрозумій — тут мова йде не про хвилини, а про роки!).

ПЕРЕД ПОШТОВХОМ

Розбіг для стрибка у висоту повинен бути 6—8 метрів. Розбігайся легко, не напружено, прискорюючи останні кроки. Перед самим поштовхом відхилий тулуб злегка назад, щоб стрибнути у висоту, а не у довжину...

МІЖ ІНШИМ

Вовняні шкарпетки потрібні спортсмену і взимку, і влітку. Взимку — для тепла, це зрозуміло. А влітку? Влітку для того, щоб не натерти ноги у далекому поході, для того, щоб добре всотувався піт під час напруженого тренування.

**СМІЛИВІСТЬ — ДРУГ,
КВАПЛИВІСТЬ — ВОРОГ**

Для того, щоб якнайшвидше навчитися їздити

на велосипеді, запам'ятай декілька простих, але вельми корисних практичних порад:

1. Спочатку поводи велосипед за сідло, не доторкаючись руками до руля. Це допоможе оволодіти рівновагою.
2. Усівшись на сідло починаючи рух (спочатку з допомогою товариша),

та у момент початку руху сідай на сідло. Засвоївши цей прийом, вчись сидати «з ходу».

Дій сміливо, але не поквалливо.

НА ВИПАДОК АВАРІЇ

Маючи справу з технікою, навіть такою простою, як велосипед, ти не

дивись тільки вперед, на дорогу, а не на руль або педаль.

Не забувай натискати на педаль. Надавлення повинно бути плавним, без ривків.

Повороти починай робити не одразу, а тільки після того, як навчишся проїжджати по прямій хоча б сто—сто п'ятдесят метрів.

3. Самостійно сидати на велосипед вчись у два прийоми: спочатку перекидай ноги через раму на місці, натискай цією ногою на підняту педаль

гарантований від випадковостей. Якщо пошкоджений велосипедний «скелет» — рама, вилка, — лагодь їх так:

1. Наклади на зігнуте місце брусок.
2. Прихвати брусок кількома обертами м'якого дроту або міцної мотузки.
3. Затягуй поступово важелем. Діяти при цьому треба обережно, не прикладаючи сили понад міру.

Підготував
Т. ЛЕОНІДОВ.

Серце із цвяха — на пам'ять і згадку

Запрошенням на нові гастролі лунали довготривалі оплески глядачів Кіровоград артистам Московського театру сили. «Наш колектив наймолодший у країні, — так представляє свій театр автор і виконавець гумористичних куплетів Віталій Ткаченко. — Його презентація на Центральному телебаченні відбулася лише в січні цього року. Думаю, тоді він зам'явся і за два дні гастролів сподобається».

Такого видовища у Кіровограді ми давно не бачили. Кинули у вічність всевітньовідомі російські цирки із народними богатырями. Забулись імена атлетів і трюки, які вони виконували. А такі прості «забави», як зав'язування цвяхів вузлами і вижимання кількох чоловік однією рукою, взагалі асоціюються лише з минулим.

Серед артистів Московського театру сили спортсменів міжнародного класу не було. Відоме в спортивних колах країни ім'я мав хіба що чотириразовий чемпіон Радянського Союзу з гирьового спорту, майстер спорту Сергій Овсянкін. Саме він під експресивну музику «Козачка» розпочинав виступ театру. Жонглював гирями. Примушував їх крутитися навколо себе у різних напрямках. А в перший день гастролів навіть викликав глядачів із залу позмагатися у піднянні двохпудовок. Сміливіці знайшлися, та врешті-решт змушені були поступитися майстерністю юнаку, який до того ж набагато менше, ніж вони, важив.

Потім східні види єдиноборств демонстрували чемпіон України з ушу Володимир Настенко та Валерій Копран. Видовище сприймалось спочатку лише як данина моді. Вже бувало у Кіровограді, що деякі дилетанти від спорту в особистих інтересах намагались видати за майстерність володіння зброєю як акробатичні і танцювальні трюки. Та на цей раз було все по-справжньому. Виступ Настенка і Копрана приголомшив кіровоградських глядачів. Як розрубують мечем яблуко на горлі у людини, ми могли побачити хіба що по телевізійному «Ельдорадо». Про те, що його лежать на битому склі і цвяхах, прочитати в

книжках. Саме це і показали Валерій і Володимир. Якщо ж до цього ще додати удари заточеним мечем по животі атлета, стрибки на тілі людини, що лежить на склі, то факт буде дійсно фантастичний.

Честь Закарпатської школи силового жонглювання захищала сім'я Віннерів. Брати Олександр і Сергій творили справжні дива. Із 6—10-міліметрових залізних стержнів зігнули серце, якір, кільце та морський вузол і все це подарували на згадку глядачам. На цьому рекордсмени книги Гіннеса радянського виробництва не заспокоїлись. Сергій, лежачи на битому склі, витримував майже весь колектив театру, а Олександр м'язами ший розірвав ланцюг. Потім же О. Віннер продемонстрував силовий номер знаменитого Олександра Заса, чи, як його називають у світі, «Залізного Самсона». На «мосту» він кілька секунд протримав більшість своїх товаришів по виступу.

Розповідь була б неповною, коли б я не згадав добрим словом богатыря із Макеевки Сергія Дранникова. Право виступати у театрі він заробив солоним потом і шахтарською наполегливістю. Від душі і серця Сергій відпрацював на сцені. Жонглював двоохпудовими, підіймав штангу з артистами, віджимався від полу на одній руці (при цьому на спині у нього знаходилась чарівна танцівниця акробатичного рок-н-ролу — Ольга Литвинова. Добрий настрій залишили і її партнер Ігор Бабченко, вільний екілібрист на вільній драбині Сергій Травоверов.

«Нам би такий театр, — у голос мріяв учитель фізвиховання СШ № 18 майстер спорту СРСР з класичної боротьби М. М. Бондар. — На такому рівні ми б його не зробили у Кіровограді. Але ж є у місті і в області силачі. І діти, коли б побачили у ньому своїх знайомих, намагались би бути схожими на них». Мрія... А чому б не наважитись на це?

Ідея наша — пропозиції ваші. Богатырі, відгукніться!

А. ВОЙНИЙ,
учитель історії СШ № 15.
м. Кіровоград.

ОГОЛОШЕННЯ

КІРОВОГРАДСЬКА МІСЬКА АСОЦІАЦІЯ ЄВРЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ СПІЛЬНО З ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЮ ЄВРЕЙСЬКОЮ РЕЛІГІЙНОЮ ГРОМАДОЮ ЗАПРОШУЮТЬ НА ЛЕКЦІЇ, ПРИСВЯЧЕНІ НАЦІОНАЛЬНОМУ СВЯТУ

песах

З ПЕРЕГЛЯДОМ ВІДЕОФІЛЬМУ, КОТРІ ВІДБУДУТЬСЯ 24 БЕРЕЗНЯ В МОЛОДІЖНОМУ ЦЕНТРІ «ПОГЛЯД», ЩО НА ВУЛИЦІ ПОЛТАВСЬКІЙ. ПОЧАТОК ОБ 11.30 ТА 14.30. ЧИТАЄ ЛЕКЦІЇ ТА ВІДПОВІДАЄ НА ПИТАННЯ РАВВІН, ЗАПРОШЕНИЙ ЗІ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ. КВИТКИ МОЖНА ПРИДБАТИ У КАСІ «ПОГЛЯДУ» ТА НА ЗБОРАХ АСОЦІАЦІЇ.

24 БЕРЕЗНЯ

24 БЕРЕЗНЯ

ПТАШИНА ПРАВДА

Галина ДИВАЧ

Якби ти відав милий брате,
Як правду мріють пократити!
Ти вільним птахом хочеш стати,
Крила в багні не замочати?

А я скажу тобі, рідненький,
Мій орлику стрімкий, сизенький:
Тієї правди є на світі,
Як цвіту у густому житті...

Коли спустошена душа,
Як торба драна, без гроша —
Святого не сягнеш довіну
Бо маєш душу, мов маліну.

І хто її тепер спасе
Коли уся — ні те, ні се?
(Усі благають перемін
А що одержать навзаєм?)

Якби ти відав, любий брате,
Як хочуть правду потоптати,
Ти б стати птахом не хотів,
Не кидав би в біді братів...

* * *

Коли забутими стежками
Дідав блунаємо і ми,
Та не виходимо з п'ятем, —
Навіщо жити?

Коли здобуту вже свободу
Міняємо на злу незгоду,
Коли не служимо народу, —
Навіщо жити?

Коли розпродемо все,
Коли вже нас на край несе
І підлість — то вже майже все, —
Навіщо жити?

...Невже мине грізний віт?
Невже скінчилися час і літ
І згине птах і чоловік?
Я хочу жити!

* * *

Ти був, як той кристаль прозорий,
Ти міг перевернути гори,
Ти міг здолати всі стежини,
А нині-вийшло — навапани.

Ти мрів у світі ясним цвітом —
Барвінком синім серед літа,
А нині ти став? Ну, подивись —
Хіба таким ти був колись?

Ти зажадав занадто слави
Ти й не помітив, як злувава.
Заплутався у сіті злі —
Вночі, як мовкли сирипалі...

Розсипався кристаль прозорий,
А в небі — ніби заметіль.
І непогасні перли-зорі
На землю дивляться звідтіля.

ОСТАННЕ

Я не зуміла майнути в небо —
У ті краї,

Де пахнуть квіти, сміються діти,
Де всі — свої.

Там і не встигла я посадити
Квітучий сад,

Де б квітки м'ята, рожеві мальви
Чи виноград.

Настала осінь, і жовтінє листя,
І все сумне.

І лютий холод пташині гнізда
Не проміне.

Котрий спочине, котрий не встигне
Як пощастить.

Де взяти сил не снам'яніти?
І ще горіть...

Де взяти віри в святу свободу,
В спасіння душ,

Для мого серця чи знайду броду
Між ярих руж?

А може, час мрій іще не станув,
І я злечу —

Та й власну пісню свою останню
Хоч прокричу?!

м. Кіровоград.

ТБ

З 25 по 31 березня

ПОНЕДІЛОК

25 БЕРЕЗНЯ

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.15 — «Привіт, каникули!». Концертна програма для школярів. 17.30 — На киявській хвилі. Інформаційний випуск. 18.00 — «У неділю вранці». Повтор від 17 лютого. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Хто ми...». Громадсько-політичний відеотижневик. Частина перша. 20.45 — На добраніч діти! 21.05 — Прем'єра документального фільму «Ростом моеї радості грешної». 21.30 — «Хто ми...». Частина друга. 22.30 — Вечірній вісник. 23.00 — Все про кіно. 0.20 — Нічний телезал. Художній фільм «На початку гри».

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — «Контакт». Економічний огляд. 9.15 — Фільм — дітям. «Щоденник, лист і першокласниця». 1 і 2 серії. 11.25 — «Футбольний огляд». 12.00 — ТСН. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Михайло Ломоносов». Художній телефільм. Фільм 2. 1 серія. 16.20 — Мультифільм. 16.30 — На землі Еллади. Кінопрограма. 17.30 — Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — За законами ринку. «Комерційні банки і ринок». 19.15 — «Контакт». Економічний огляд. 19.30 — Мультифільм. 19.40 — Дн. Верді. «Фальстаф». Вистава Лондонської королівської опери Ковент Гарден. 21.00 — Час. 21.45 — Продовження опери «Фальстаф». 23.10 — «Брейні ринг». Чемпіонат клубів «Що? Де? Коли?». 23.45 — ТСН. 0.05 — Нічне ТБ. «О джаз...». Музична телевізійна. 1.10 — «Лейтенант С». Художній телефільм. 2.15 — Культура російського зарубіжжя. В майстерні художника Целкова.

▲ ЦТ (II програма)

9.10 — Італійська мова. 9.40 — Прем'єра документального телефільму «Студія». 10.25 — «Планета». Міжнародна програма. 11.25 — Фільм — дітям. «На мить обернутись...». 13.35 — Концерт симфонічного оркестру Держтелерадіо СРСР. Диригент — А. Чистяков. 14.15 — «Бездія». Телевізійна для дітей. 17.00 — Авторський в'єр О. Фельцмана. «Я вас люблю, ви думаєте о вас...». 19.55 — Колаж. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Лижний фрістайл. Кубок Європи. 20.45 — «Уві сні і навію». Концерт. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради СРСР. 22.45 — На сесії Верховної Ради РРФСР. 23.45 — «Час зимових туманів». Художній телефільм. 1 серія.

ВІВТОРОК

26 БЕРЕЗНЯ

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Співає заслужений артист УРСР В. Леонтьєв. 9.40 — Доброго вам здоров'я. Лікування сезонних захворювань. 10.10 — Цирк ліліпутів. 11.35 — Художній фільм. 12.50 — Фільм-опера «Ріголетто». 16.00 — Новини. 16.10 — Для дітей «Веселка». 16.40 — На допомогу школі. Музика. Українські мотиви в творчості М. Римського-Корсакова. 17.10 — Музичний фільм «Співає земля». 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. По закінченні — «Нічний телезал». Художній фільм «Здрастуйте, лікарю».

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — «Актуальний репортаж». 9.15 — Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 10.15 — Прем'єра документального фільму «Біженці». 10.40 — Дн. Верді. «Фальстаф». Вистава Лондонської королівської опери Ковент Гарден. 12.00 — ТСН. 12.15 — Продовження опери «Фальстаф». 15.00 — ТСН. 15.15 — «Михайло Ломоносов». Художній телефільм. Фільм 2. 2 серія. 16.25 — Музична скарбниця. С. Рахманінов. Концерт № 2 для фортепіано з оркестром до мінор. 17.10 — «Огнінь і згадай». Документальний телефільм. 17.45 — Дитячий музичний клуб. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — Рух без небезпек. 19.15 — Мультифільм для дорослих. 19.25 — «Йдемо до ринку». 20.10 — «Чуже золото». Художній фільм. 1 серія. 21.00 — Час. 21.45 — Від представляє: «Поле чудес». 22.30 — «Про майбутнє наше...». Про культурну спадщину. 23.35 — Телескоп. 0.50 — ТСН. 1.10 — Нічне ТБ. Подарунок меломану. Концерт Віденського камерного оркестру ім. Йогана Штрауса. 2.10 — «Село Степанчикове та його мешканці». Художній телефільм. 1 серія.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Мультифільм. 8.45 — Французька мова. 1 рік навчання. 9.15 — Документальні фільми. 9.45 — Французька мова. 2 рік навчання. 10.15 — Телестудія мист РРФСР. (Уфа). 10.55 — «Четвертий тато». Короткометражний художній телефільм для дітей. 11.30 — Ритмічна гімнастика. 12.00 — Фільм — дітям. «Чудеса в Гарбузях». 13.20 — Прем'єра документального телефільму «Уроки музики». 13.40 — «Час зимових туманів». Художній телефільм. 1 серія. 17.00 — «Овід». Ритмічна гімнастика. 18.40 — Парламентський вісник Росії. 18.55 — Лижний фрістайл. Кубок Європи. 19.25 — «Треба пам'ятати...». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Плавання. Кубок світу. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради СРСР. 22.45 — На сесії Верховної Ради РРФСР. 23.45 — «Час зимових туманів». Художній телефільм. 2 серія.

середа

27 БЕРЕЗНЯ

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Концерт дитячого ансамблю «Барвінок». 9.45 — Художній фільм «Перед іспитом». 10.50 — Танцює народна артистка СРСР Т. Талкіна. 11.25 — Л. Українка. «Без надії сподіватись». 16.00 — Новини. 16.10 — Кіровоградський комерційний канал «2 крила». Повтор від 8 Березня (Кіровоград). 17.30 — «День за днем» (Кіровоград). 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. По закінченні — «Нічний телезал». Художній фільм «Руфь».

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — «Діловий кур'єр». 9.15 — Роби з нами, роби, як ми, роби краще від нас. 10.15 — Прем'єра документального телефільму «Переступи долю, цигане». 10.45 — Народні мелодії. 11.00 — До міжнародного дня театру. «Мейсхольд». Документальний телефільм. 12.00 — ТСН. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Михайло Ломоносов». Художній телефільм. Фільм 2. 3 серія. 16.35 — «Світ захоплених». (Дай лапу друже). 16.50 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 17.50 — Зустріч в Концертній студії Останіно. 18.50 — Н. Пейко. Квінтет-варіації. 19.05 — «Перебудова. Як це було в Японії». 19.50 — «Променад-концерт представляє...». 20.10 — «Чуже золото». Художній фільм. 2 серія. 21.00 — Час. 21.45 — До міжнародного дня театру. 3 золотого фонду ЦТ. «Я говорю вам о любові...». 22.50 — Кінопанорама. 0.20 — ТСН. 0.40 — Нічне ТБ. Театр естради: В. Толкунова. «Монолог жінки». 1.40 — «Село Степанчикове та його мешканці». 2 серія.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Мультифільм. 8.45 — Німецька мова. 1 рік навчання. 9.15 — «Зачаровані піснями». Фільм-концерт. 9.45 — Німецька мова. 2 рік навчання. 10.15 — Фільм — дітям. «Якщо вірити Лопотухину». 1 і 2 серії. 12.20 — «А що у нас у театрі?». Фільм-огляд Державного центрального театру лльон під керівництвом С. Образцова. 13.45 — «Час зимових туманів». Художній телефільм. 2 серія. 17.00 — «Овід». Художній телефільм. 2 серія. 18.05 — Кінофестиваль «Пріз глядацьких симпатій». Документальний телефільм «У пошуках втраченого часу». 19.25 — Мультифільм. 18.40 — Документальний вісник Росії. Прем'єра документального телефільму «Шон». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Колаж. 20.20 — Плавання. Кубок світу. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради СРСР. 22.45 — На сесії Верховної Ради РРФСР. 23.45 — «Футбол. Товариська зустріч. Збірна Німеччини — збірна СРСР».

четвер

28 БЕРЕЗНЯ

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — «Зустріч у трапелінських». Лялькова вистава. 9.40 — Художній телефільм «Гардемарини, вперед!». 1 серія. 10.55 — Фільм-опера «Євгеній Онєгін». 16.00 — Новини. 16.10 — Для дітей «Веселка». 16.40 — Республіканська фізико-математична школа. Графіки і нерівності. 17.15 — Музичний фільм «Нам рано жити спогадами». 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. По закінченні — «Нічний телезал». Концерт української пісні.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — За званнями МВС. 9.15 — Короткометражні художні фільми для дітей. 10.25 — Футбол. Товариська зустріч. Збірна Німеччини — збірна СРСР. 12.00 — ТСН. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Михайло Ломоносов». Художній телефільм. Фільм 3. 1 серія. 16.30 — «Світ захоплених». 16.45 — «Разом з чемпіонами». 17.15 — Переможе. 18.15 — Співає Володимир Міареллі. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — Прем'єра мультифільму. 19.25 — «...До шістнадцяти і старші». 20.10 — «Чуже золото». Художній фільм. 3 серія. 21.00 — Час. 21.45 — За званнями МВС. 22.00 — «Музика в ефірі». 0.00 — ТСН. 0.20 — Нічне ТБ. «Слухайте». Музична композиція В. Мулявіна на вірші В. Маяковського. Виконує ансамбль «Пісняри». 1.15 — «Багач, бідняк». Художній телефільм. 1 серія. 2.30 — Документальний телефільм.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Мультифільм. 8.35 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 9.05 — «Коридор». Документальний телефільм. 9.25 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 9.55 — Відкриття позачергового з'їзду народних депутатів РРФСР. 12.00 — Фільм — дітям. «Збережи вему». 13.10 — «Ваш вихід, артисте». Любов і Віктор Анісїмови. 13.30 — Ритмічна гімнастика. 14.00 — «Запам'ятай пісню». Для дорослих і дітей. 14.15 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 17.00 — «Овід». Художній телефільм. 3 серія. 18.05 — Мультифільм. 18.15 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 18.25 — Т. Хрєнінов. Соната для віолончелі і фортепіано. 18.40 — Музей під відкритим небом. Передача з Тюмені. 19.00 — Музичний телеадресант. «Зоряна година». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Спортивна аеробіка. Чемпіонат СРСР. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 23.45 — «Сліди 13-го апостола». Художній телефільм з циклу «Телефон поліції 110».

п'ятниця

29 БЕРЕЗНЯ

▲ УТ

7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — «Асоціація милосердя». 10.00 — Естрадний концерт. 10.30 — Документальні фільми. 11.10 — Художній телефільм «Гардемарини, вперед!». 2 серія. 16.00 — Новини. 16.10 — На допомогу школі. Музика. Гулак-Артемівський. 16.40 — Для дітей. «Телекросворд». 17.10 — Українські пісні. 17.30 — На киявській хвилі. Інформаційний випуск. 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 22.00 — «Плеяда». Художньо-публіцистична програма. 23.00 — Вечірній вісник. 23.30 — Продовження художньо-публіцистичної програми «Плеяда».

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «Ранок». 9.00 — Інновація. Маркетинг. Результат. 9.16 — Мультифільм. 9.55 — «...До шістнадцяти і старші». 10.40 — Заключний концерт Всесоюзного фестивалю народних хорів і ансамблів пісні і танцю. 11.40 — Прем'єра документального фільму. 12.00 — ТСН. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Михайло Ломоносов». Художній телефільм. Фільм 3. 2 і 3 серії. 18.00 — Наш сад. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — Творчість народів світу. 19.15 — Програма «Від». 19.30 — Мультифільм. 19.40 — Спогад про пісню. 20.10 — «Чуже золото». Художній фільм. 4 серія. 21.00 — Час. 21.45 — Програма ВІД. У перерві — 0.00 — ТСН. 1.00 — Нічне ТБ. «Ріки і Повері». Естрадна група. (Італія). 2.05 — «Багач, бідняк». Художній телефільм. 2 серія.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Мультифільм. 8.40 — Англійська мова. 1 рік навчання. 9.10 — «Випробування морем». Документальний телефільм. 9.40 — Англійська мова. 2 рік навчання. 10.10 — Фільм — дітям. Життя і пригоди чотирьох друзів. 12.15 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 12.25 — Концерт ансамблю пісні і танцю Туркестанського військового округу. 12.45 — «В будинку на самотоці». Фільм-вистава театру лльон під керівництвом С. Образцова. 13.40 — Прем'єра документального телефільму «Танго». 13.50 — Співає Ф. Красилівський. 14.15 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 17.00 — «Істинний син народу». Про життя і творчість художника В. Васнецова. 17.30 — «Манера». Етика поведінки. 18.15 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 18.25 — «НЛО: неоголошений візит». Передача 10. 19.15 — Мосрада: через пірвою. 3 цикли. «Політичні діалоги». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Колаж. 20.20 — Співає Л. Привіта. 20.45 — Спорт для всіх. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 23.45 — «Жертва науки». Художній телефільм.

субота

30 БЕРЕЗНЯ

▲ УТ

7.30 — «На хвилі дружби». Оренбурзький російський народний хор. 8.25 — Ритмічна гімнастика. 8.45 — Телефільм «Хураман. Десять років тому». 9.20 — Новини. 9.35 — 1. Нечуй-Левицький. «Найдашева сім'я». Вистава. 11.35 — Художній фільм «Гардемарини, вперед!». 3 серія. 13.00 — Доброго вам здоров'я. Лікування сезонних захворювань. Передача 2. 13.30 — Новини. 13.40 — Документальний фільм «ООН — 1990 рік». 13.55 — Твори композитора, народного артиста СРСР О. Білаша. 14.55 — «Нескодимі партизанські стежини». 16.05 — «Соціальний захист вчителів». Круглий стіл. 17.35 — Прем'єра документального фільму «Да будет твоя добродетель». 18.05 — Малювальний концерт. 18.15 — «Альфа і омега». Науково-пізнавальна програма. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Телетурнір «Сонячні кларнети». Самодіяльні художні колективи Черніської області. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металіст» — «Спартак» (Владикавказ). 2-й тайм. 21.45 — Художній фільм. «Лише один поворот». 22.55 — Вечірній вісник. 23.25 — Спартакіада народів СРСР. Волейбол. Чоловіки. 23.55 — Нічний телезал. Художній фільм «В лісах під Ковелем». 1 серія.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — У суботу раннього ранку. Народні пісні кримських татар виконує С. Маметова. 6.50 — Мультифільм. 7.15 — Спорт для всіх. 7.30 — Ритмічна гімнастика. 8.00 — Ранкова розважальна програма. 8.30 — Наш сад. 9.00 — ТСН. 9.15 — Хвилини поезії. А. Хабаров. 9.25 — У світі назок і пригод. Художній фільм «Золотий гусяк». 10.40 — «Бурда моден» пропонує... 11.10 — Ранкова зоря. 12.10 — 3 золотого фонду ЦТ. О. М. Островський. «Гроза». Фільм-вистава Малого театру Союзу РСР. 15.00 — ТСН. 15.15 — Політичні діалоги. «Хто є хто». На запитання телеглядачів відповідає Міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу Д. Т. Язов. 16.45 — Таланти і поклоїники. Музична програма для дітей. 17.40 — Міжнародна програма. 18.25 — Прем'єра художнього телефільму «Дитинство Тьоми». 21.00 — Час. 21.45 — «Золотий диск-90». Творчий вечір Вячеслава Добричина. 23.45 — ТСН. 0.05 — «До і після опівночі». 2.05 — Нічне ТБ. «Багач, бідняк». Художній телефільм. 3 серія.

▲ ЦТ (II програма)

(14.15 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР). 16.45 — «Омська версія». Про нову виставу Омського театру драми «Зневажені і сиривдені». 18.15 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 18.25 — Світ, в якому ми живемо. Фільми режисера Ю. Нагібіна. 19.30 — Парламентський вісник Росії. 19.45 — Виступає ансамбль «Горніца». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Авангард у музиці». 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На позачерговому з'їзді народних депутатів РРФСР. 23.45 — «Фантазія». Художній телефільм. 0.50 — Х літня спартакіада народів СРСР. Волейбол. Чоловіки. Фінал.

неділя

31 БЕРЕЗНЯ

▲ УТ

7.30 — Ритмічна гімнастика. 7.50 — Мультифільм. 8.30 — «У неділю вранці». Інформаційно-музична програма. 9.30 — Новини. 9.45 — Телефільм «Звичайне життя лікаря Бізова». 10.45 — Художній фільм «Гардемарини, вперед!». 4 серія. 12.00 — Музичний фільм «Ніч у маю». 13.00 — Новини. 13.15 — Для дітей. Канал «Д». 14.45 — Село і люди. 15.30 — «Ми нам писали». Музична передача за листами глядачів. 16.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Чорноморець» — «Динамо» (Київ). У перерві та по закінченні — Телеспортерена. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Надвечір'я». Передача для людей старшого віку. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Науково-популярний фільм «Слідами сігрової людини». 22.10 — Музичні зустрічі. 23.15 — Вечірній вісник. 23.45 — Нічний телезал. Художній фільм «В лісах під Ковелем» 2 серія.

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — ТСН. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — З ранку раненько. 10.00 — На службі Вітчизні. 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — У світі тварин. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Мультифільм. 14.15 — Це ви «моєте». «Техніка для інвалідів». 15.00 — ТСН. 15.15 — Здоров'я. 15.45 — «Нове покоління вибирає» — «Шанс». 17.15 — «Солю на трьох струнах». Заслужений артист РРФСР Б. Феонтистов. 18.10 — «Уолт Дісней представляє...». 19.00 — «Да будет слава, хто вивудав любов». Ліричний концерт. 19.30 — Фільм режисера С. Самсонова. «Самотнім надається гуртожиток». 21.00 — Час. 21.45 — КВН-91. Зустріч команд Магма (Московський гірничий інститут) і Львівського військово-політичного училища. 23.45 — «Футбольний огляд». 0.15 — ТСН. 0.35 — Нічне ТБ. «Багач, бідняк». Художній телефільм. 4 серія. 1.45 — Пісні народів світу у виконанні І. Мальгіної та Е. Бабасова.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай. 8.15 — Мультифільм. 8.35 — Грає М. Кугель (альт). 9.05 — «Спогад про Ламу Данзану». 9.30 — «Джерело». 10.00 — Фільм — дітям. «Дивовижні пригоди Деніса Коробльова». 1 і 2 серії. 12.10 — Відеоканал «Плюс одиннадцять». 15.40 — Прем'єра документального телефільму «Ренвіс сонечкам». 16.20 — Співає Марія Бісшу. 17.00 — «Планета». Міжнародна програма. 18.00 — Мультифільм. 18.10 — «Аліса». Міжнародний європейський жіночий журнал з питань культури. 18.55 — Колаж. 19.00 — Футбол. Чемпіонат СРСР. У перерві — 19.45 — Вечірня казка. 20.30 — Н. Паганіні. «Венеціанський маршале». 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — Авторське телебачення.

Загублений студентський квиток № 804, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я КРУПСЬКОЇ Тетяни Петрівни. Вважати недійсним.

НА ДОЗВІЛЛІ

* * *

Крізь безнадію біла голубиця—
Сльоза роси в малиновій імлі.
Видзвонює калинова криниця
Над спрагою на батьківській
землі.

Я вірую —

Ще пити й не напитись.
Я марю тлумом маминих шляхів,
Колочих теренів,
Бузкових китиць,
Спокутою розбрату і гріхів.
Ударять в дзвони,
Криком скресне криця
В пелечий клич,

О. КАЛІАКРОВ.

У долі на чолі,
Крізь безнадію,
Біла голубиця
Над крутою на батьківській
Землі.

(Продовження. Початок у №№ 39—44 за 1990 р., №№ 1—11 за 1991 р.)

«Будучи скрытым, подозрительным и неискренним, — прибавляет Белецкий и характеристиче Распутина как антера в жизни, — умея носить на лице и голосе маску лицемерия и простодушия, он вводил этим в заблуждение тех, кто, не зная его (а таких было много, в особенности из состава правившей бюрократии), мечтал сделать из него послушное орудие для своих влияний на высокие сферы». Несколькими страницами дальше Белецкий подробно рассказывает, как Распутин «играл свою роль», желая выяснит, к чему клонились «настоящие» того же Белецкого, и приводит убедительный пример, насколько этот лицедей был неискренен в своих отношениях и высоким особам и как он старался в каждом случае найти возможность подчеркнуть им, что все его помыслы и действия направлены исключительно и служению их интересам, доходящему до забвения им даже своих личных обязанностей к семье или родным.

Все заставляет думать, что и вправду это был крайне талантливый и крайне искусный, несмотря на свою доморожденность, актер-самородок, познавший не только сценическую ценность броского костюма «мужицкого пророка» (всех этих вышитых рубах цвета крем, голубых и малиновых, мягких особых сапог, поясов с кистями и т. п.), но и ценность особой, подобающей «пророку» «божественной речи». (Из дальнейшего будет ясно видно, какой именно идеал предносился в творческом воображении этого «актера».)

Касаясь «нарочито нелепого» языка записок и телеграмм Распутина — М. И. Покровский справедливо замечает в предисловии к «Перелеске Николая и Александры Романовых»: «Не может быть, чтобы «божий человек» не умел говорить понятно по-своему, по-крестьянски, — но и ему, и его поклонникам обыкновенная человеческая речь показалась бы отступлением от ритуала. И только, когда житейская проза очень уж хватала за живое Распутина — как это было тогда, призывали на войну его сына, — его стиль унижался до обыкновенной человеческой речи».

О том, что в своей беседе, под влиянием вина, Распутин унижался порой (словно и вправду актер-забудыга!) и до сютской речи, непристойной его «высокому призванию», — об этом знает целый ряд свидетелей его кутежей «до бесчувствия», до буквального «положения риз», как это было, например, при попойке у «Яра». И недаром, когда он хотел «импонировать», ему приходилось быть сдержанным в предательском вине. — На первых наших обедах, — рассказывает Белецкий, — Распутин бывал сдержан в вине и даже пытался вести беседы в духе своих «размышлений»; но затем Комиссаров установил с ним сразу дружеские разговоры на «ты» и отучил его от этой, по словам Комиссарова, «божественности». Это понравилось Распутину, и он с того времени перестал нас совершенно стесняться и, приходя в хорошее настроение, приглашал нас обычно поесть и цыганам.

Здесь рядовой истолкователь тайны Распутина, ского «влияния» может смело, пожалуй, поставить точку, считая в общих чертах эту тайну разоблаченной: — Распутин гипнотизер, шарлатан, антерлицейер, развратник-христородец, импонирующий сенсуально в нравственно-шаткой среде, где «половой гипноз» легко находит жертв среди ханжидегенератов и т. п.

Так, или приблизительно так, и раскрывается в сущности «тайна Распутина» такими мемуаристами, как С. П. Белецкий, Морис Палеолог, В. М. Пуришкевич, Курлов и т. п.

Мы, однако, вряд ли можем так легко удовлетвориться приведенными здесь данными. — Были при дворе Романовых и до Распутина всевозможные гипнотизеры и «актеры в жизни», искусственные в ролях «пророков» и «святых» (вроде м-л Филиппа, например) и шарлатаны-целители (вроде «донтора» Бадмаева например), и всевозможные христоробивые «блаженные-юродивые» (вроде Мити Колябы, например), и «чудотворцы» (вроде Иоанна Кронштадтского), и лица, обладавшие, как будто, недоимными половыми чарами или верней «внушительным» соблазном, близким и гипнозу (та же Вырубова, тот же Саблин), — но никто из них не только не сумел добиться «положения», равного Распутинскому, но и помыслить об этом не смел, довольствуясь лишь теми «ирозами», какие падали им в рот с «высочайшей» трапезы.

В Распутине — опять-таки — не только сосредоточивались все те данные, какими, каждым в отдельности, обладали порой временные или постоянные фавориты Романовых, но — что неизмеримо важнее — заключалось нечто специфическое ему свойственное, нечто или чуждое его соперникам или мало у них развитое, нечто, обеспечивавшее Распутину выдающийся успех влияния, что называется, «наверняка».

Это «нечто» состояло в чем-то абсолютно «настоящем» у Распутина, примешивавшемся и «антергранному», у него и обуславливавшем для нервно-неуравновешенных и слабых людей такую-то непреодолимо-импонирующую «правду».

В чем же заключалось это «положение», «нечто» у Распутина? это «настоящее» у него? эта его подлинно-что «сокровенная» тайна?

Ответ на этот вопрос скрывается в сущности первичного драматического феномена.

До тех пор, пока, мы будем относиться и «актерству» Распутина с привычной современному обывателю вульгарной точки зрения, — мы мало подвигнемся в разрешении интересующего нас вопроса.

Но как только мы вспомним о первоначально-культурном значении «маски», в смысле личных божества, надевавшейся служителем его в целях сильного самоотожествления с ним, — мы сразу же подойдем и той точке зрения, с которой тайна Распутина, и в частности тайна его лицедейства, получает должное освещение.

*) До «такой разнузданности, — сообщает Белецкий, что однажды «хор цыган поспешил уехать».

[Далі буде].

Любовь ходит поміж нами?

ПСИХОТЕСТ

1. Якщо мій друг сумний або розстроєний:

а) я стараюсь підбадьорити його, мене тривожить, коли в нашому житті виникають якісь складності;

б) я стараюсь підбадьорити його, тому, що хочу, щоб він був щасливий;

в) я просто зобов'язана підбадьорити його;

г) він, як правило, справляється з такими труднощами без моєї допомоги.

2. Коли у мого друга виникають проблеми:

а) я намагаюсь відвернути все, що вибиває його з колії;

б) я співчуваю йому;

в) я повинна вислухати його;

г) я думаю, що краще не втручатися.

3. Якщо у мого друга є інтереси або захоплення, в яких я не беру участі:

а) я протестую, тому, що ми повинні проводити час разом;

б) я не проти, тому, що йому це необхідно;

в) я не проти, треба ж інколи поступатися;

г) мені це байдуже.

4. Коли мій друг хворий:

а) я сварию його за легковажне ставлення до свого здоров'я;

б) я тривожуся і роблю для нього все, що можу;

в) я зобов'язана проявити турботу про нього;

г) мені здається, він і так розуміє, що треба ходити до лікаря.

5. Коли у мого друга неприємності:

а) я стараюсь зрозуміти ситуацію;

б) я підбадьорюю його, як тільки можу;

в) я просто зобов'язана зробити все, що від мене залежить;

г) я намагаюсь не вмішуватись, щоб не ускладнювати ситуацію.

6. Якщо мій друг весь час розповідає один і той же анекдот, випадок із життя чи жарт:

а) я нагадую йому, що це стомливо і нудно для оточуючих;

б) я веду себе так, начеб-то чую це вперше, тому, що йому подобається це розповідати;

в) я слухаю його, бо інакше це буде неввічливо;

г) я не слухаю його, бо вже чула це раніше.

7. Коли я бачу, що не встигаю щось зробити вчасно:

а) я повідомляю його, що доведеться змінити плани;

б) я намагаюсь сказати йому про це так, щоб не завдати йому жалю;

в) я розумію, що не повинна говорити йому про це;

г) не обов'язково повідомляти його про це, він знає, що коли я запізнююсь, то для цього є серйозна причина.

8. Коли у нас виникають труднощі:

а) він не повинен турбуватися, я сама зроблю все можливе;

б) я переконую його, що ми подолаємо їх спільними зусиллями;

в) я відчуваю, що повинна взяти цей тягар на себе;

г) все вирішиться само собою.

9. Коли мій друг проявляє своє «я»:

а) я хвалю його, якщо вчинок заслуговує схвалення;

б) мені подобається підтримувати його самостійність;

в) необхідно похвалити його час від часу;

г) я не хочу, щоб він став егістом і не схвалюю таких проявів.

10. Відгукуватися на прохання друга необхідно:

а) це кращий спосіб направити його по правильному шляху;

б) це спосіб висловлення безкорисної турботи про нього;

в) це спосіб втілення своїх обов'язків по відношенню до нього;

г) я не вважаю це необхідним.

* * *

Отже: а) відповіді вказують на те, що ви поважаєте потреби вашого друга з метою контролю за стосунками. В коханні ж бажання поважати фізичні й емоційні потреби партнера спірається на щире турботу про його гарне самопочуття, творче зростання. Ваша мотивація далека від такої;

б) відповіді виражають кохання. Ви справді знаєте його потреби як висловлені, так і невисловлені і намагаєтесь сприяти йому;

в) відповіді вказують на повинність. Ви поважаєте його не тому, що хочеться, а тому, що так треба. Ваша внутрішня установка заважає вам кохати щиро;

г) відповіді вказують на байдужість. Яка там вже любов!

VIDEO

м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71.

НЕДІЛЯ, 24 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 «Міккі Маус». Мультфільм.
- 11.30 «Великий гармидер у малому Китаї». Бойовик.
- 13.30, 17.30 «Кіборг — убивця». Фантастичний бойовик.
- 15.30 «Борці за свободу». Бойовик.
- 19.30 «Останній незайманець в Америці». Комедія.
- 21.30 «Мисливці за злочинцями». Вестерн.

ПОНЕДІЛОК, 25 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Червоношкірий воїн». Вестерн.
- 13.30, 17.30 «Смертоносний промінь». Бойовик.
- 15.30 «Кулак люти». В головній ролі Б. Лі.
- 19.30 «Смерть вища безчестя». Бойовик.
- 21.30 «Боргова яма».

ВІВТОРОК, 26 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Кіборг». В головній ролі Ж. К. Вандам.
- 13.30, 17.30 «Кобра». В головній ролі С. Сталлоне.
- 15.30 «Шлях дракона». («Ресторан». В головній ролі Брюс Лі).
- 19.30 «Вірна штука». Комедія.
- 21.30 «Хуппер». Комедія.

СЕРЕДА, 27 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 Мультфільми.

- 11.30 «Цар звірів». Казка.
- 13.30, 17.30 «Захопити живим чи мертвим». Бойовик.
- 15.30 «Великий бос». У головній ролі Брюс Лі.
- 19.30 «Ще один хлопцев». Комедія.
- 21.30 «Поїздка в Америку». Комедія.

ЧЕТВЕР, 28 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «В лещатах жовтої змії». Бойовик.
- 13.30, 17.30 «Шовк». Бойовик.
- 15.30 «Гра під назвою «Смерть». В головній ролі Брюс Лі.
- 19.30 «Як стати мужчиною». Комедія.
- 21.30 «Виплодження пекла». Фільм жхів. 1 серія.

П'ЯТНИЦЯ, 29 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Легенда про золоту перлину». Бойовик.
- 13.30, 17.30 «48 годин». Бойовик.
- 15.30 «Острів дракона». В головній ролі Брюс Лі.
- 19.30 «Ох, же ця наука». Комедія.
- 21.30 «Виплодження пекла». 2 серія.

СУБОТА, 30 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Обладунки бога». Бойовик.
- 13.30, 17.30 «Руйнівники». Бойовик.
- 15.30 «Обпечене сонце».
- 19.30 «Канікули в Америці». Комедія.
- 21.30 «Стрілянина по живих мішенях». Бойовик.

НЕДІЛЯ, 31 БЕРЕЗНЯ

- 10.00 Мультфільми.
- 11.30 «Головний бій». Комедія.
- 13.30, 17.30 «Сліпа лють». Бойовик.
- 15.30 «Землетрус». Фільм-катастрофа.
- 19.30 «Мелвін і жінки». Комедія.
- 21.30 «Дама з характером». Бойовик.

«Молодой коммунар» — інформаційно-публіцистичний еженедельник. Учредитель — Кіровоградський обком ЛКСМУ (МДС).
На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 22-54-26; відповідального секретаря — 22-27-65; секторів: економіки та екології — 22-04-84, культури і моралі — 22-29-92, комсомольського життя та політики — 22-04-84, учнівської та студентської молоді — 22-59-82, соціальних проблем — 24-66-79; фотолaboratorії — 24-94-94; коректорської — 23-61-33, оголошень — 22-59-82.

Редактор

М. ШВОРАК